

ISSN 3049-1703

நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் - மதுரை வெளியீடு

செந்தமிழ்

SENTHAMIL (TAMIL MONTHLY)

தொகுதி: 120 • பகுதி: 02
திருவள்ளூர் ஆண்டு 2057

திங்கள் இதழ்
பிப்ரவரி, 2026

வள்ளல் பாண்டித்துரைத் தேவர்
1867 - 1911

மன்னர் பாசகர சேதுபதி
1868 - 1903

தோற்றம் : 14.09.1901

பதிவு எண் : 2/1908

விலை ரூ.20

புதிப்புச்சிறியர் (Chief Editor)

Prof.R.Sathasivam (Rtd.)

Alagappa Government Arts College, Karaikudi - 630 003.
94874 45403 / sathasivam1940@gmail.com

ஆசிரியர் குழு (EDITORIAL BOARD)

Senior Member

Dr.P.Maruthanayagam,

Fellow, Central Institute of Classical Tamil, Chennai - 600 100.
94427 87727 / pmaruthanayagam@gmail.com

Dr.M.Thirumalai,
Former Vice Chancellor,
Tamil University,
Tanjore - 613 010.
thirumalai1953@gmail.com

Dr.E.K.Ramasamy,
HOD (Rtd),
Department of Tamil, Yadava College,
Madurai - 625 014.
ekrsamy@gmail.com

Dr.R.Thamodaran,
Chairperson,
Special Centre for Tamil Studies,
Jawaharlal Nehru University,
New Delhi - 110067.
thamoetharan@mail.jnu.ac.in

Dr.P.Ananda Kumar,
Senior Professor and Head, Dept. of Tamil,
Gandhigram Rural Institute,
(Deemed to be University),
Dindigul (Dt.) - 624 302.
anandakumargri@gmail.com

Dr.S.Kavitha,
Professor & HOD,
School of Indian Languages &
Comparative Lit., Tamil University,
Tanjore - 613 010.
skavithatamil@gmail.com

Dr.U.Karuppathevan,
Assistant Professor & HOD (i/c),
Department of Literary Criticism,
Madurai Kamaraj University,
Madurai - 625 021.
ukthevar.tamil@mkuniversity.ac.in

Dr.Palani Arangasamy,
Professor (Rtd.),
Department of Translation,
Tamil University, Tanjore - 613 010.
palaniarangasamy@gmail.com

Dr.P.Suyambu
Curator (Rtd.)
Dr.U.V.S. Library,
Besant Nagar, Chennai - 600 090.
Psuyambutv@gmail.com

Dr.Y.Manikandan
Professor & Head,
Department of Tamil Language,
University of Madras,
Chennai - 600 005.
manikandan@unom.ac.in

Dr.U.Balasubramaniyan,
Controller of Examinations,
Manonmaniam Sundaranar University,
Tirunelveli - 627 012.
ulabalan@gmail.com

Dr.K.Mariappan,
Assistant Professor,
Dept. of Tamil Language and Translation,
Dravidian University,
Kuppam - 517 426. Andrapradesh,
gmariyappan.du@gmail.com

Dr.A.Nanthini,
Assistant Professor,
Department of Tamil,
Senthamil College,
Madurai - 625 001.
nanthini@senthamilcollege.com

செந்தமிழ்

A Monthly Journal
[ISSN : 3049 - 1703]

Published by

Naangaam Tamil Sangam
Since 1902

Vol : 120 Issue : 02

February 2026

Subject : **Tamil Literature,**
Linguistics

Language : **Tamil**

Published by : **S.Mariappamurali**

on behalf of

Naangaam Tamil Sangam,

54, Tamil Sangam Road, Madurai - 01.

Mobile No. - 94435 01679

Editor : **Prof. R.Sathasivam** (Rtd.)

2/861, Rasarasan Street,

Madurai - 625 020.

Mobile No. - 94874 45403

Printed at **Senthamil Press,**

54, Tamil Sangam Road, Madurai - 01.

வலைத்தளம்

www.maduraitamilsangam.com

www.senthamilcollege.com

மின்னஞ்சல்

senthamiljournal@senthamilcollege.com

வொருளடக்கம்

1. இதழ்மணம்
பேரா.இரா.சதாசிவனார் 4
2. திருக்குறள் போற்றி
முதுமுனைவர் இரா.இளங்குமரனார் 8
3. நற்றிணை
பேரா.இரா.சதாசிவனார் 12
4. பாரதியும் செந்தமிழ்
இதழும்
முனைவர் ஆ.மணி 18
5. சிலம்பில் புதுமையும்
புரட்சியும்
முனைவர் உ.கருப்பத்தேவன் 26
6. ஒரு அணைக்கட்டும்
சில நதிகளும்
பேரா. மா.சிவதாசன் 36
7. சங்கச் செய்திகள் 40

தனி இதழ்	ரூ. 20
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 200
ஆயுள் சந்தா	ரூ. 3000
புரவலர் கட்டணம்	ரூ. 10,000

SENTHAMIL - A peer reviewed Academic Journal published by Naangaam Tamil Sangam, a non-profit, educational, social, cultural and research establishment founded in 1901. It aims to promote research and scholarly contributions in the fields of Tamil Language, Literature and Culture. It serves as a platform for academics, researchers and writers to share insights and discoveries that advance understanding and appreciation of the Tamil Language and its rich literary heritage. Focus areas are Tamil literature, linguistic studies, cultural analyses and modern writings.

இதழ் மணம்

பேரா. இரா. சதாச் வனார்,
பதீப்பாச் ரீயர்.
அலைபேச் : 94874 45403

திருக்குறள் போற்றி! என்னும் இப்பகுதி அறிஞர் இளங்குமரனாரின் விளக்கம் போற்றுதற்குரிய பொருளாகக் குறிப்பிடுவது ஒன்று அரசவை; மற்றொன்று சான்றோர் அவை. இரண்டு அவைகளிலும் பழகும் நெறிகுறித்த நுட்பத்தைத் தெளிவுறுத்தும் செய்தி கற்று மகிழ்ந்பாலது. தம்மினும் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல் தற்காத்தலுக்கும் வளர்வதற்கும் இன்றியமையாத நெறியாகும். அரசியல் வாழ்வில் சட்டம் ஒழுங்கைக் கடைப்பிடித்துப் போற்றுதல் தற்காப்பு நெறி எனலாம். முறை தவறிப் பொருளீட்டல், சட்டத்தின் ஆட்சி ஆளுமை இவற்றை மதிக்காமல் பொருள், பதவி மயக்கத்தால் முறைதவறி நடப்போர் அதன் பயனை அனுபவிக்கும்போது விளைவு துன்பமும் துயரமும் நிறைந்ததாக அமையும்; ஒன்று அரசியல் சட்டம் வழங்கும் தண்டனை; மற்றொன்று இயற்கை நியதி வழங்கும் ஊழ் வழி ஆருயிர் முறை வழிப்பட்டுத் துன்பம் வருவது உலகியல். “வினை விளைகாலம் ஆதலின் சினையலர் வேம்பன் தேறானாயினான்” என்பர். அறிவறிந்த இனத்தோடு நெறி நின்று அரசியல் நடத்துவது அரசியலார் கடப்பாடு. நன்மை தீமைகளை வருமுன்னர் அறிந்து போற்றும் நெறி காலம், இடம், அரசியல் வினைஞர் ஆகியவற்றின் குறிப்பினால் குறிப்பறிந்து ஒழுகுதல் வெற்றிபெறும் வழிமுறையாகும்.

சான்றோர் அவையில் நிகழ்த்தும் உரையின் போது குழுமியுள்ளோர் தம்மை மிகைப்படுத்துதற் பொருட்டும் கூட்டத்திற்குப் பங்கம் விளைத்தற் பொருட்டும் பொருளற்ற வேண்டாத வினாக்களை எழுப்பிப்பேசும் அறிஞரின் சிந்தனையை சிதறடிக்கும் போக்கிரிகளும் கூட்டத்தில் குழப்பம் உண்டாக்க முயற்சிப்பர். அவற்றை எதிர் கொள்ளும் ஆளுமை கல்வியாளர் தம் பட்டறிவால் தம்மையும் காத்து கூட்டத்தையும் வழிநடத்துதல் வேண்டும். பேராசிரியர் இளங்குமரனார் தம் அனுபவத்தை நம்முடன் பகிர்ந்து கொள்ளும்

செந்தமிழ் இதழ்
அனுபவம் அவரின் செம்மாந்த சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகும். திருக்குறள் போற்றி போல இளங்குமரனாருக்கும் போற்றி தகும்.

உ.வே.சா.வின் ஆசிரியர் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் புலமை நலம் அறியாத கசடர் சிலர் அப்பெரியார் அம்பர்ப் புராணம் அரங்கேற்றும்போது தகாத முறையில் நடந்து கொண்டனர். அப்போது அவையிலிருந்த நீதி அரசரும் பெரும் கல்வியரசருமாகிய வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்களை வெளியேற்றி நாள்தோறும் தக்க பாதுகாப்பு வழங்குமாறு காவல்துறைக்கு அறிவுறுத்தினார். காலங்கள் தோறும் சிற்றினம் பெரியவர்களின் பண்பு நலமறியாது செயல்படுவது குறித்து நூலாசிரியர்கள் எச்சரித்திருப்பது அறிஞர் உலகம் பொறுமையும் தகைமையும் மேற்கொண்டு அவற்றை எதிர்கொள்ள வேண்டிய செய்தியை வலியுறுத்தியதாகும்.

“பாரதியும் செந்தமிழ் இதழும்” என்னும் தலைப்பில் பேராசிரியர் ஆ.மணி எழுதிய கட்டுரை தமிழ்ச் சமுதாயத்தை அறிவார்ந்த வாழ்க்கை நெறிக்கு வழி நடத்தியதை உள்ளீடாகக் கொண்டுள்ளது என்னும் செய்தி பேராசிரியரின் திறமிகு ஆராய்ச்சியின் வெளிப்பாடாகும். பாரதி தனிமனிதனாக இதழ் ஆசிரியனாகப் பலகாலம் எழுதிய கட்டுரைகளும் பாடல்களும் தமிழினம் உணர்வு பெற்று உலகின் பல பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் சுயதேசிய உணர்வு பெற்று அறிவை முதன்மையாகக் கொண்டு செயல்படுவதைப் போல் நம் தமிழ்ப் பெண்களும் ஆண்களும் சரிசமமாக உரிமை வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் என்னும் உணர்வு ஊக்கத்தை ஊட்டிய பெருமை பாரதிக்கும் செந்தமிழ் இதழுக்கும் நோக்கம் என்பது கட்டுரை ஆசிரியரின் கட்டுரை வெளிப்படுத்தும் அரிய உண்மையாகும். ஒரு சமுதாயம் வளர்வதற்கு அறிவுப் பயிர் நாற்றாங்காலிட்டு வளர்க்கப்படுதல் வேண்டும்.

அப்பெரிய முயற்சியை ஒரு நாற்றாண்டு காலத்திற்கு முன்பே முன்னெடுத்துச் சென்றுள்ளனர். புராண இதிகாசப் பழமையைப் பேசியும் எழுதியும் நாடகமாக்கியும் வாழ்ந்த சமுதாயத்தில் அறிவுப்புரட்சி ஏற்படுத்திய பெருமை பாரதிக்கும் செந்தமிழ் இதழுக்கும் உறவு என்னும் செய்தி கட்டுரை வழங்கும் உண்மையாகும்.

செந்தமிழில் பாரதியார் நடத்திய சக்கரவர்த்தினி தமிழிதழ் பெண்பாலரின் அறிவுப்பெருக்கத்துக்கென்று தொடங்கப் பெற்றது. நம் நாட்டு மாதர்கள் நிலையைச் சீர்ப்படுத்துவதற்கென்று எத்தனை பத்திரிக்கைகள்

செந்தமிழ் இதழ்

வெளிவந்தாலும் அவை மிகையாகாதென்றும் இந்தப் பத்திரிக்கையை எல்லோரும் அபிமானித்து அதனை நடாத்துபவர்க்கு ஊக்கமளித்து வர நம்மவர்கள் கடமைப் பட்டவர்கள்” என்னும் செந்தமிழ் இதழ் ஆசிரியரின் கூற்று பாரதியின் எழுத்து அறிவு சார்ந்த ஒரு சமுதாய மாற்றத்தை நோக்கியது என்னும் செய்தியைச் செந்தமிழ் ஆற்றுப்படுத்தியிருப்பதும் அதனைப் பேராசிரியர் ஆ.மணி தன் ஆய்வரையில் கட்டுரை அளித்திருப்பதும் நூறு நூறு ஆண்டுகள் கழிந்தாலும் ஒரு சமுதாயம் வளர்வதற்கு அறிவை முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்னும் செய்தியாகும். அதற்குரிய அறிவு ஆராய்ச்சி மிக்க செய்திகளைத் திரட்டி நூலாக்கம் செய்துவரும் அறிஞர் ஆ.மணி அவர்களின் முயற்சி பாராட்டுக்குரிய செய்தியாகும். அவர் வெளியிட்டுள்ள, குறுந்தொகை உரைக்களஞ்சியம் தொகுதி ஒன்று மற்றும் ஆங்கில நாட்டுத் தமிழறிஞர் இண்டர்லியில் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய நூல்கள் மாணவர் ஆசிரியர் நூலகத்தில் பாதுகாக்க வேண்டிய அரிய நூல்களாகும்.

செந்தமிழ் ஆசிரியர் பாரதியார் குறித்து எழுதும் வாசகம் மனம் கொள்ளத்தக்கது. “தங்கள் பாண்டித்தியத்தை நான் புகழ வரவில்லை. அதனை உலகமறியும். தங்களுடைய பரிசுத்த நெஞ்சிலே எழுந்துள்ள “சுதேசிய பக்தி” என்னும் புதுநெருப்பிற்குத் தான் நான் வணக்கம் செய்கிறேன்.

மக்களுடைய அச்சத்தின் பாற்பட்ட அடிமையையும் அறியாமையையும் நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தும் பாரதியின் உணர்வின் வேகம் செந்தமிழ் ஆசிரியரின் எழுத்தில் தலை வணக்கம் செய்வதைப் பார்க்கமுடிகிறது, பேராசிரியர் ஆ.மணியின் கட்டுரைகள் மாணவர்களுக்குச் சிந்தனை மரபைச் சுட்டிக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளன.

“சிலம்பில் புதுமையும் புரட்சியும்” என்னும் தலைப்பில் பேராசிரியர் உ.கருப்பத்தேவன் கட்டுரை இடம் பெறுகிறது. இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தைப் புதுமைக் காப்பியமாகவும் புரட்சிக் காப்பியமாகவும் படைத்துள்ள செய்திகளைக் கட்டுரை முழுவதும் எடுத்துரைத்துள்ளது படித்து மகிழத்தக்கதாகும். பாண்டிய மன்னன் வளைந்த கோலை உயிர் கொடுத்து அறம் முதற்கொண்ட செங்கோலாக்கியது புரட்சி, அரசனுடைய மனைவி கோப்பெருந்தேவி அறம் வழுவிய அரசியல் சிதைவும் கணவன் உயிர் துறந்ததும் நீதியுரைத்து வேற்று நாட்டுப் பெண்மகள் எடுத்துரைக்கும் செய்தி செவிப்புலம் பட்டவுடன் உயிர் துறந்தது தன்

நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட தன்மானக் குறைகண்டு உயிர்விட்டது புரட்சி என ஒவ்வொரு நிலையிலும் இளங்கோவடிகள் காப்பியத்தைப் புரட்சிக் காப்பியமாகப் படைத்துள்ள மாண்புறு செய்திகளைத் தொகுத்து நற்றமிழ் கட்டுரை படைத்துள்ளது படித்து இன்புறத்தக்கது.

“ஒரு அணைக்கட்டும் சில நதிகளும்” என்னும் தலைப்பில் பேராசிரியர் மா.சிவதாசன், தென்மாவட்டங்களுக்கு உயிர்நாடியாக இருக்கின்ற முல்லைப் பெரியார் அணையின் தோற்றம், இயற்கை அழகு, அன்றைய அரசியல் சூழலில் அணை கட்டிமுடிக்கப்பட்ட வரலாறு ஆகியவற்றை தெளிவுறுத்தும் கட்டுரை இடம்பெறுகிறது.

இன்று நாம் பார்க்கின்ற தேனி, மதுரை, திண்டுக்கல், சிவகங்கை, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்கள் முல்லைப் பெரியாறு அணை நீர் வருவதற்கு முன்பு பாலைவனமாகத் தரிசு நிலமாகவே இருந்தது. இப்பொழுது மக்கள் வசதியோடு வாழும் மருதநிலமாக மாற்றம் பெற்றது முல்லைப் பெரியாற்றின் கொடையாகும்.

தேவை மனிதனைச் சிந்திக்க வைக்கின்றது. மக்கள் பசித் துன்பத்தில், வறுமையின் கொடுமை தாங்காது, கொலை, கொள்ளை, திருட்டு கலகம் எனப் பல்வேறு குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட்டனர். அத்தகைய சூழலில் தோன்றியது முல்லைப் பெரியாறு அணையாகும். அணைத்திட்டம் வேறு; அதனைச் செயல்படுத்துவது என்பது முயற்சியின் பாற்பட்டு இடையூறுகளைக் கடந்து பெரும் உழைப்பு, தியாகம் இவற்றின் வெளிப்பாடு அணை என்பதைப் பேராசிரியர் ம. சிவதாசன் அழகிய இனிய நடையில் கட்டுரை எழுதியிருப்பது கேரளம் தமிழகம் ஆகிய இரு மாநிலங்களுக்கும் இடையில் உள்ள நட்பின் அடையாளமாகும்.

பேராசிரியர் மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மலையாள மொழித்துறைப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து மதுரை நகரில் வசித்து வருகின்றார். அவருடைய முழுநேரப் பொழுது கற்றல், சிந்தித்தல் என்று தவநெறி போற்றும் பெருவாழ்வாகும். அப்பெரியாருக்கு நம் இனிய வாழ்த்துக்கள்!

திருக்குறள் போற்றி

முதுமுனைவர் இரா.இளங்குமரனார்

87. தூய்மை துணைமை துணிவே போற்றி

ஒரு கூட்டம் நடைபெறப்போகிறது. அதற்கு ஒரு தலைவரை அழைத்துத் “தலைமை தாங்க முன்மொழிகிறேன்” என்று ஒருவர் கூறுகிறார். வேறொருவர் அதை நான் ‘வழிமொழிகிறேன்’ என்கிறார். இந்த வழிமொழிதல் என்னும் சொல் வள்ளுவர் வழங்கிய கலைச் சொல்லாகும். தூதன் இலக்கணம் ‘வழிமொழிதல்’ என்பதாம். பேராசிரியர் பெ.சுந்தரனார் ‘மனோன்மணியம்’ என்னும் நாடகக் காப்பியம் படைத்தவர். அதன் தமிழ் வாழ்த்தே, “நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தை” என்று நாம் பாடுகிறோம்.

அந்நாடகத்தில் சூழ்ச்சியுடைய அமைச்சன் ஒருவன்; பெயர் குடிவன்; அவன் மகன் பலதேவன். அவன் புருடோத்தமன் என்னும் சேரநாட்டு வேந்தனிடம் தூது போகிறான். அவன் தூதுரை புருடோத்தமனைப் போர்க்கு எழச் செய்கிறது! தூதன் செயல் அமைதியாக்கலே அல்லாமல், சினமூட்டிப் போர்க் கெழச் செய்வது அன்று.

அன்பு, அறிவு, ஆராய்ந்த சொல்வன்மை, ஏதாகச் சொல்லல், வேண்டாத சொல் சொல்லாமை, மகிழ்வுறச் சொல்லல், காலம் இடம் கருதிச் சொல்லல், உயிர்க்கு ஊறு ஏற்படும் எனினும் உறுதியாகச் சொல்ல வேண்டுவனவற்றைச் சொல்லல் என்பவற்றைச் சொல்லி,

“தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்முன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு” (686)

என்கிறார் வள்ளுவர். போற்றி,

“தூய்மை துணைமை துணிவே போற்றி” என்கிறது.

88. போற்றற் கர்யவை போற்றியே போற்றி

ஆளுபவர்களோடு எப்படிப் பழகவேண்டும் என்று சொல்லும் திருக்குறள் அதிகாரம் ‘மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்’ என்பது.

“பாகன் யானைக்குத் தன் வீட்டைக் காட்டான்” என்பது மக்கள் வழக்கு.

“அரசறிய வீற்றிருந்த வாழ்வு, ஆற்றங்கரை மரம் போல வீழும்”
என்பது செய்யுள் வழக்கு.

தீக்காய்வார் எப்படி அகலாதும் நெருங்காதும் இருப்பாரோ அப்படி இருக்க வேண்டும் என்றும், காதோடு காதாகப் பேசுதலும், சேர்ந்து நகைத்தலும் ஆகா என்றும், அவர் குறிப்பறிந்து செயலாற்ற வேண்டும் என்றும். அவர்கள் விரும்புமாறு சொல்லி, வேண்டாதவற்றை அவர்கள் வினவினாலும் மறுமொழி சொல்லாமல் காத்து, உரிமையானவர், உறவினர் என்றாலும் அவற்றைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் தமக்குரிய கடமைசெய்தல் வேண்டும் என்பவை போன்றவற்றைத் தவறாமல் கருதிச் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யத் தவறி அவர் உள்ளம் மாறுபட்டால் அதன் விளைவைத் தாங்குதல் அரிதாகும் என்று அதிகார நிலையில் இருப்பவர் உளப்போக்கை உரைக்கிறார் வள்ளுவர். ஆட்சிமுறை மாறினாலும் அதிகார முறை மாறுவதில்லை. முடியரசு செய்ததைக் குடியரசும் செய்யவே செய்கின்றது. அங்கும் குடும்பம் வழிவழி ஆண்டது. இன்றும் குடும்ப அரசியல் பெரிதும் மாறவில்லை. மாறினாலும் தேர்தல் குழைவு. ஆட்சியில் அமர்ந்த பின் இருப்பதில்லை. களங்கமிலாக் கை என்பது தேர்தல் மேடையோடு சரி! பின் கழுவமுடியாக் களங்கக் கையாவது கண்காணும் நடைமுறை. இதனை வள்ளுவம்,

“போற்றற் கரியவை போற்றல் கடுத்தபின்

தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது” (693)

என்றது போற்றி,

“போற்றற் கரியவை போற்றியே போற்றி” என்றது.

89. குறிப்பிற் குறிப்புணர் குறிப்பே போற்றி

‘குறிப்பறிதல்’ வல்லார் குறிகாரர். வருபவர் குறிப்பு அறிந்து தாம் கொஞ்சம் நயமாகச் சேர்த்துக் கூறிவிடுவார். கோடங்கி (கோள் தாங்கி) என்னும் பெயர் குறிப்பறிந்து கூறுபவர் என்பதே. இதனை ஒட்டி,

“ஒட்டி அடிடா உள்ளூர்க் கோடாங்கி

அணைத்துப் புளுகடா அயலூர்க் கோடாங்கி”

என மக்கள் வழக்கு உண்டாயது.

திருவள்ளூர் பொது வாழ்வில் குறிப்பறிந்து நடத்தலைத் தனியேயும், அகவாழ்வில் தனியே குறிப்பறிதல், குறிப்பறிவுறுத்தல் என்பவற்றையும் பகுத்துக் கூறினார் (அதி.71:110, 128)

சொல்லாமலேயே வருபவர் முகக்குறி, கட்குறி கண்டு இன்ன எண்ணத்தோடு இவர் வருகிறார் என்பதை அறிதல் குறிப்பறிதலாம்.

“கூறாமல் நோக்கிக் குறிப்பறிதல்” என்பார்.

கண்ணாடி முன் இருப்பது எதுவோ அதனைக் கண்ணாடி காட்டும். அதுபோல் அகத்தில் உள்ளதை முகம் காட்டும். முகத்தினும் அறிவுடையது ஏதாவது உண்டா? உள்ளத்தில் உவப்பானாலும் உவர்ப்பானாலும் முன்னுறக் காட்டி விடுவது முகம். அதே போல் கண்ணும் பகை, நகை என்பவற்றை வெளிப்படக் காட்டும்.

நுண்ணிய எண்ணங்களையும் கண்ணைப் போலக் காட்டும் உறுப்பு இல்லை என்கிறார். குறிப்பறிதல் உடையவர் பின்வருவனவற்றை முன்னரே அறிந்து கூறவல்லவர் எவரோ அவர், வேண்டுவ தந்தேனும் உறவாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதைத் திருவள்ளூர்,

“குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல்” (703)

என்றார் . போற்றி,

“குறிப்பிற் குறிப்புணர் குறிப்பே போற்றி”

என்றது.

90. ஒளியார் முன்னுறும் ஒளியே போற்றி

தந்தையின் கடமையைத் திருவள்ளூர்,

“தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்” (87)

என்றார்.

அவர் கூறிய அவை கூத்தாட்டு அவை அன்று; சூதர் அவை அன்று; அறிவறிந்த சான்றோர் அவை.

அவ்வவையில் அறிவு வளம், பண்புநலம், செயல் திறன் மிக்கார் இருப்பர். அன்றி, வேடிக்கை பார்ப்பவர், பொழுதுபோக்காக உலாவுபவர் என்பாரும் இருக்கக் கூடும். உரைப்பார் உரையை திருப்பிப் பொருளற்ற போக்கில் தள்ள எண்ணும் முரணரும் இருக்கலாம். அந்நிலையில் அவையில் உள்ளார் அனைவரும் ஒத்த அறிவும் பண்பும் உடையர் எனக் கருதக்கூடாது.

தொல்காப்பியத் தொடர் பொழிவின், தொடக்கவிழா, உரையாற்ற எழுந்தேன். ஒருவர் “உங்களுக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை உண்டா” என்றார்.

நான், “நீங்கள் போயிருக்க வேண்டிய கூட்டம் தவறி வந்துள்ளீர்கள்! கோயில் கூட்டம் இல்லை இது; தொல்காப்பியக் கூட்டம்” என்றேன்; அனைவரும் கைதட்டினர். “அவர் வேலை இதுதான்! பொழிவாளரை மடக்குவதே வழக்கம்” என்றனர். இது நடந்தது பெங்களூருவில். மலையகத்தில் வள்ளலார் அமைப்புக் கூட்டம்! “வள்ளலார் எப்படி மறைந்தார்?” என்றார் ஒருவர். “நீங்கள் இளைஞர்; மறைவைப் பற்றி ஆராய்தல் இன்றி, அவர் வாழ்ந்த வாழ்வைப் பற்றி எண்ணி அவர் வாழ்ந்த வாழ்வைப் பின்பற்றுங்கள்” என்றேன்.

ஒரு தனிப்பாடல்,

“கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - அவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவன்நன் மரம்”

என்கிறது. வள்ளுவர்,

“ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்கதை வண்ணம் கொளல்” (714)

என்கிறார். அறிவாளர் முன் அறிவாளியாக இரு. அறிவிலார் முன் அவரினும் அறிவுக் குறையனாக இரு என்பது இதன் பொருள். போற்றி,

“ஒளியார் முன்னுறும் ஒளியே போற்றி”

என்கிறது.

செந்தமிழ் இதழ்
நறுநிறை

உரை விளக்கம் : பேரா. இரா. சதாசிவனார்

நற்றிணை - பாடல் எண் 56

பாலைத் திணை : புலவர் இளங்கீரனார் பாடியது

பாடல்

குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ
வண்டுதரு நாற்றம் வளிகலந் தீயக்
கண்களி பெறுஉங் கவின்பெறு காலை
எல்வளை நெகிழ்த்தோர்க் கல்லல் உறீஇயர்
சென்ற நெஞ்சம் செய்வினைக் குசாவாய்
ஒருங்குவரல் நசையொடு வருந்தின்று கொல்லோ
அருளா ராதலின் அழிந்திவண் மேளய்த்
தொன்னலன் இழந்தவென் பொன்னிறம் நோக்கி
ஏதி லாட்டி இவளெனப்
போயின்று கொல்லோ நோய்தலை மணந்தே.

(இது வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்கும் தோழிக்குத் தலைவி
சொல்லியது)

உரை

குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ – தடித்துப் பருத்த அடியினை
உடைய குராமரம் பக்கச் சிம்புகளை விட்டு கரிய இலைகள் தடித்தும் சிறுத்தும்
பெருகி, தோற்றத்துடன் மணம் மிகுந்து பூக்கள் ஒளிவீச, வண்டுதரு நாற்றம்
வளிகலந்து ஈயக் - பூவின் நாற்றத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட வண்டுகள் மொய்த்து
பூந்தாதுகளை வண்டுகள் காற்றில் மிதக்கவிட, கண் களி பெறுஉங் கவின்பெறு
காலை – கண்கள் கருவியாக ஐம்புலன்களையும் இன்புறுத்தும் இயற்கை
அழகை உணர்த்தும் இனிய காலைப் பொழுதில் என் இயற்கைச் சாயல்
மிகுந்த தோற்றத்தை எழில் பெறச் செய்த, எல்வளை நெகிழ்த்தோர் - என்
தலைவர் என் கையில் உள்ள ஒளி மிக்க வளையல் கழன்று ஓடச் செய்த
காதலருக்கு, அல்லல் உறீஇயர் சென்ற நெஞ்சம் - பிரிவினால் ஏங்கும் என்
நெஞ்சின் ஆற்றாமையைப் புலப்படுத்தச் சென்ற நெஞ்சம், செய்வினைக்கு

உசாவாய் - அவர் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சி நன்றாதல் வேண்டி உடன் இருந்து, ஒருங்குவரல் நசையொடு வருந்தின்று கொல்லோ - செயல் முற்றுப் பெற வருந்தி எடுத்த செயல் ஓங்கவும் அவரோடு உடனிருந்ததோ? அல்லது அவர் அருளார் ஆதலின் - காமம் முந்துறுத்த அன்பும் அருளும் அவரிடம் இல்லாதது கண்டு, அழிந்திவன் மேய்த் - வருந்திய நெஞ்சம் அழுத்திய ஏக்கமுற்று இவண்வந்து, தொல் நலன் இழந்த என் பொன்னிறம் நோக்கி - இயற்கையில் அமைந்த பண்டைய எழில்மாமைச் சாயல் இழந்து மேனி பசலையுற்ற நீர்மை கண்டு, இவள் ஏதிலாட்டி என - இவள் பிறனொருத்தி இவள் நம் நெஞ்சக்குரியவள் இல்லை என நோய் தலை மணந்து போயின்று கொல்லோ - என் உள்ளமும் துன்பம் பெருகி உள்ளும் புறமும் சுமையாக என்னைத் தேடிப் புறத்தே அலைகிறதோ தெரியவில்லையே?

பொருள்

பிரிவுத் துயரத்தை புலவர் இளங்கீரனார் பாலைத் திணையில் இன்புறு கவிதையாகப் பாடியுள்ள திறம் கற்று இன்புறத்தக்கது.

தலைவியுடன் இயற்கைப் புணர்ச்சியுற்று மகிழ்ந்த காலைக் குராமரம் கண்ணுக்கு இன்பம் பயத்தது; குராமரம் குறுகியது; இளம்தளிர் பசுமை நிறம் கண்ணைக் கவர்ந்தது. அதன் மலர்களில் வண்டுகள் ஊதி பூந்தாதுக்களை இளம் காற்றில் பரப்ப காற்றும் மணம் பரப்பியது.

குராமரம் போல் இளம் மகள் தோற்றம் அழகுடன் மாமைக் கவின் பரப்பியும் இயற்கைப் புணர்ச்சியால் சாயலும் மணமும் பரப்பத் தலைவியின் கண்கள் புத்தொளி வீச அவளின் இயற்கை அழகு கவின் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. புணர்ந்த காலைப் பெற்ற பேறு பிரிவுக் காலத்தில் நினைவில் நின்று தலைவியை ஏக்கப் பெருமூச்சு விடச்செய்தது. கையில் அணிந்திருந்த வளையல் சோர்ந்து கழன்று உடல் மெலிவால் தலைவனைப் பிரிந்த தனிமைத் துன்பம் கண்களில் புலப்படத் தோழி அவலமுற்று அருள் மீக்கூர்ந்து உசாவினாள். தலைவியும் தன்னுடைய நெஞ்சமும் துணையின்றி உதவாது எங்கு போயிற்று என்று தெரியாமல் புலம்பினாள்.

பிரிந்த நெஞ்சம் அவரைத் தேடிச் சென்று அவருடன் இருந்து பழைய நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டு அவருக்கு உதவியாக அங்கேயே

தங்கிவிட்டதோ தெரியவில்லை; அல்லது அவர் அருளாமையால் அங்கிருந்து மீண்டும் வந்து இங்கு வந்து என்னைத் தேடி என்னுடைய பசலை மேனிகண்டு இவள் தலைவி அல்ல என்று இனம் தெரியாமல் போய்விட்டதோ தெரியவில்லையே எனத் தலைவி தன் நெஞ்சம் அலமந்து இங்குமங்குமாய் அலைகிறது. என் இளமையின் மாமைக் கவினும் அவர் இன்றிப் பிரிவினால் வாடிப் பசலையுற்றது. உள்ளமும் உதவாது வெறுமை உற்றுத் தவிக்கிறேன். என் தனிமையை என் தலைவரும் உணரவில்லை; என் நெஞ்சம் என்னை விட்டுப் பிரிந்து போயிற்று. நெஞ்சமும் துணை இல்லை; பிரிந்த தலைவர் என் நெஞ்சத்தையாவது என்னிடத்து விட்டுச் சென்றால் உள்ளம் துணையாக இருக்கும்; இப்பொழுது பசலையுற்று மேனியும் பொன்னிறமுற்று புலம்புகின்றது. தலைவி பிரிவின் ஏக்கத்தைப் புணர்ச்சிக் காலத்து உவகையோடு ஒப்பிட்டு,

“குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ
வண்டுதரு நாற்றம் வளிகலந்தீயக்
கண்களி பெறுஉங் கவின்பெறு காலை
எல்வளை நெகிழ்த்தோர்க்கு அல்லல் உறீஇயர்”

எனத் தலைவியும் தலைவனும் இயற்கைப் புணர்ச்சியின் பின்புலத்தினை எடுத்துரைத்து பிரிவின் புலம்பலில் தனிமைத்துயரில் நெஞ்சம் துணை இல்லை என்பதை எடுத்துரைக்கும் செய்தி குறிப்பிடத்தக்கது.

சென்ற நூற்றாண்டில் புலமையும் அருளும் நிறைந்த நீதி அரசர் வேதநாயகம் பிள்ளை ஒருமுறை திருவாவடுதுறை மடத்துக்குப் போய்த் திரும்பித் தம் இருப்பிடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தபின், அந்த மடத்தின் தலைவருக்கு ஒரு பாடல் எழுதியனுப்பினார். அதில் தன் மனம் அங்கேயே உள்ளது என்ற கருத்தை மிக அழகாகப் புலப்படுத்தி இருப்பதைக் காணலாம்.

“நேர்வந்து நின்னைக் கண்டு நேற்று இராத்திரியே மீண்டேன்
ஊர் வந்து சேர்ந்தேன் என்றன் உளம் வந்து சேரக் காணேன்
ஆர்வந்து சொலினும் கேளேன்; அதனை இங்கு அனுப்புவாயே”
நற்றிணைப் பாடலில் தலைவியின் அகப்பொருள் கூற்றை வேதநாயகம் பிள்ளை தன் நட்புவட்டத்தில் புலப்படுத்திய அருமை கற்று

செந்தமிழ் இதழ்

இன்புறத்தக்கது. வேதநாயகம் பிள்ளை, திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சுப்பிரமணிய தேசிகர், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, உ.வே.சா. அனைவரும் சமகாலத்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உழுவல் அன்பும் வாழ்க்கையில் அருளும் சான்றாண்மையும் மீக்கூர்ந்து தமிழ்ப்பணியாற்றிய பெருமிதம் குறிப்பிடத்தக்கது. “குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ” என நற்றிணை போல குராமரத்தின் பொழிற்சிறப்பை குரவார் பொழிற் கோழம்பம் என இயற்கையைத் தேவாரம் போற்றுவதும் காண்க.

நற்றிணை - பாடல் எண் 57

குறிஞ்சித் திணை : பொதும்பில் கீழார் பாடியது

பாடல்

தடங்கோட் டாமான் மடக்கண் மாநிரை
 குன்ற வேங்கைக் கன்றொடு வதிந்தெனத்
 துஞ்சுபதம் பெற்ற துய்த்தலை மந்தி
 கல்லென் சுற்றம் கைகவியாக் குறுகி
 வீங்குசுரை ஞெழுங்க வாங்கித் தீம்பால்
 கல்லா வன்பறழ் கைந்நிறை பிழியும்
 மாமலை நாட மருட்கை உடைத்தே
 செங்கோற் கொடுங்குரற் சிறுதினை வியம்புனம்
 கொய்பதம் குறுகுங் காலையெம்
 மையீ ரோதி மாண்நலந் தொலைவே.

(இது செறிப்பறிவுறீஇ வரைவு கடாயது)

உரை

தடங்கோட்டு ஆமான் மடக்கண் மாநிரை - இளமைச் செருக்குடைய கிடை மந்தையொடு கொம்புகளையுடைய அச்சம் தரும் காட்சி ஆமான், குன்ற வேங்கைக் கன்றொடு வதிந்தெனத் - குறிஞ்சி மலைப்பரப்பில் வேங்கை மரநிழலில் தம் கன்றுகளோடு மேய்ந்து களைத்து அசைபோட்டுத் துயில் கொள்ள, துஞ்சு பதம் பெற்ற துய்த்தலை மந்தி - ஆமா தூங்குவது கண்ட பஞ்சினை ஒத்த தலை மயிருடைய பற்றைக் குரங்கு, கல்லென் சுற்றம்

கைகவியாக் குறுகி - தாயிடத்துப் பால் உண்பதையன்றி வேறு அறியாச் சிறுகுட்டிப் பார்ப்புக்களைத் தாய்க்குரங்கு கை அமர்த்தித் தூங்கும் பசுக்களை நோக்கி வந்து, வீங்கு சுரை நெழுங்க வாங்கித் தீம்பால் - ஆமாவின் மடி பால் நிறைந்து சுரக்கக் கண்ட தாய்க்குரங்கு மடியின் சுரையைப் பிதுக்கி, கல்லா வன்பறழ் கைந்நிறை பிழியும் - தாய்க்குரங்கின் மடியில் சுரங்கும் பாலன்றி வேறு அறியா பார்ப்புகளின் கைகளில் பாலைப் பிழிந்து விட பாலை உண்டு மகிழும், மா மலை நாட - பெரிய மலைக்குத் தலைவ, செங்கோல் கொடுங்குரல் சிறுதினை வியன் புனம் - சிவந்த தண்டுகள் நிமிர்ந்து நிற்கவும் அதன் தினைக் கதிர்கள் முற்றி விளைந்து கொக்கி படவும் விரிந்த தினைக்காடு, கொய் பதம் குறுகுங் காலை - கதிர்கள் விளைந்த பதம்பார்ந்து அறுவடை செய்யும் அமயம் அருகில் உள்ளது, மாமலை நாட - இவற்றை நன்கு உணர்ந்த மலை நாட்டுத் தலைவ, மையீர் ஒதி மான்நலந் தொலைவே - இளவேனில் காலத்தில் கருமையும் ஈரமும் படர்ந்த தலைவியின் கூந்தல் ஒளியிழந்து மாமைக் கவினும் இழந்து நின்னை நெருங்கிக் காணமுடியாத ஏக்கம் மீக்கூர்ந்து செய்வது அறியாது இல்செறிக்கப்பட்டுத் தவிக்க நேரும் என்பது என் நெஞ்சில் அவலம் நிறைந்த அச்சத்தை உண்டாக்குகிறது. அதனை நீ நன்கு உணர்ந்தால் வரைவு மேற்கொள்ளத்தக்கது செய்வதன்றி வேறு ஒன்று இல்லை எனத்தோழி அறத்தொடு நின்றது காண்க.

பொருள்

தலைவனுடைய குறிஞ்சிக் குன்றம் இனியது. வேங்கை மரங்கள் பூத்துக் குலுங்கி நிழல் பரப்பும் எழில் மிக்க சூழல் உயிரினங்களைத் துயில் கொள்ளத் தூண்டும்; வேங்கை மரத்தின் நிழலும் பூக்களின் நறுமணமும் உயிர் தளிர்க்க இளங்காற்று பரப்பும் சூழலில் ஆவினங்கள் மேய்ந்து அசை போட்டுக் கன்றோடு துயில் கொள்ளும் இன்பம் நிறைந்த காட்சி கண்களை மயக்கும். ஆமாக்களும் அசைபோட்டுக் கன்றோடு தூங்கும். ஆவினங்களின் மடியில் பால் சுரந்து சுரையும் வீங்கிப் பருத்துப் பாலை பிதுக்கி விட்டால் ஒரு வகையில் அதுவும் ஆமாவுக்கு நன்றேயாகும். இத்தகைய இனிய சூழலைக் கண்ட தாய்க்குரங்கு தம் பார்ப்புகளுக்குப் பாலூட்டி வளர்க்க தக்க பொழுதும் காலமும் நேரமும் இதுவென எண்ணியது; தம் இனத்தைக் கை அமர்த்தி

ஒலியின்றி இருக்கப் பணித்தது. தூங்குகின்ற ஆமாவின் மடியிலிருந்து பாலைக் கரந்து தம் பார்ப்புகளுக்கு கையில் வடித்தது. பார்ப்புகள் வயிராறஉண்டு மகிழ்ந்தன. இத்தகைய ஆமாவும் குரங்கும் பார்ப்பும் இனிது வாழும் வேங்கை நிழலுக்குரிய குறிஞ்சித் தலைவ! எனத் தோழி தலைவனை நோக்கிச் சொல்லும் செய்தி அறத்தொடு நின்றதாகும்.

ஆமாவின் கன்றுக்குரிய பாலைக் கரந்து தம் பார்ப்புகளுக்கூட்டும் குரங்குகள் வாழும் குறிஞ்சி மலை உன்னுடையது. கன்றுக்கு உதவாத பால் குரங்குகளின் பார்ப்புகளுக்கு ஆகியது; தலைவியின் மாமையும் இளமையும் நலமும் உனக்கு உதவாது தலைவிக்கும் தனிமைத் துயரத்தைத் தினைக்கதிர் கொய்த பின்பு இற்செறிப்பினால் ஆகிய துன்பம் தலைவிக்கும் எனக்கும் மருட்கை உடல் வருத்தத்தையும் கலக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும்; தலைவியின் இல்லத்தவர்கள் தலைவியின் மருட்கை கண்டு எழுப்பும் வினாவும் அவளுடைய இயற்கை அழகு சிதைந்து ஏக்கப் பெருமூச்சு விடுவதன் முன்பு செய்யத்தக்கது செய்வது தலைவனாகிய நீ ஆற்ற வேண்டிய கடப்பாடு ஆகும். அறத்தொடு நின்றல் நிற்பாலது; வரைவு வேண்டி உறவுடன் வந்து தலைவியின் மருட்சி நீக்குதல் பொருத்தமாகும்.

“கல்லென் சுற்றம் கைகவியாகக் குறுகி” என்பது அம்பலும் அலரும் ஊரவர் பரப்பு முன்பு தலைவன் கையடையாகத் தலைவியை வரைவு வேண்டியதாகும். தீம்பால் வீணாகாது கன்றுக்கு உதவாதது குரங்குக் குட்டிகளுக்கு ஆகியது போல தலைவியின் மாமை மாநலம் குன்றாது உனக்கு உதவுதல் வேண்டி விரைந்து வரைவு மேற்கொள்வது அறத்தின் பால்பட்டதாகும்.

“செங்கோல் கொடுங்குரல் சிறுதினை கொய்பதம் குறுகும் காலை” என்பது “கொய்பதம் குறுகும் காலை” என்பது பருவம் விரைந்து வரும் என்பதை உணர்த்தி வரைவு கடாவியதாகும். காலத்தின் அருமையும் அன்புறு காமத்தின் செவ்வியும் அறிந்து செயல்படத் தலைவனைத் தோழி அறிவுறுத்திய திறம் குறிப்புப் பொருளாக உவமை நலம் கொண்டு உணர்த்தியதாகும்.

செந்தமிழ் இதழ்

பாரதியும் செந்தமிழ் இதழும்

முனைவர் ஆ.மணி,
துணைப் பேராசிரியர் - தமிழ்,
பாரத்தாசன் அரசினர் மகளிர் கல்லூர்,
புதுச்சேர் - 605 003.
அலைபேசி : 94439 27141

உரைக்களம்

மகாகவி பாரதியார் இதழியலாளராகவும் பணியாற்றித் தொண்டு செய்த பெருமையர். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் வெளிவந்த இதழ்கள், அவரை எவ்வாறு போற்றின? அல்லது கருத்துரைத்தன?, செந்தமிழ் இதழுக்கும் பாரதிக்குமான உறவு நிலை ஆகியவற்றை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க இதழாகிய செந்தமிழ் இதழின் துணை கொண்டு விளக்குவது இவ்வுரையின் களமும் தளமும் ஆகும். இம்முயற்சிக்குச் செந்தமிழ் இதழ்களும், பாரதி பற்றிய நூல்களும் ஆய்வுகளும் துணைகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

செந்தமிழ் இதழில் பாரதி பற்றிய குறிப்புக்களில் சில முன்னைய ஆய்வாளர்களால் (சீனி. விசுவநாதன், தொ.மு.சி.ரகுநாதன், ய.மணிகண்டன் முதலான அறிஞர்களால்) எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளபோதிலும், இக்கட்டுரை (தற்போது கிடைத்த வரையிலான) முழுமையான தரவுகளை எடுத்துரைக்கின்றது என்பது குறிக்கத்தக்கது.

பாரதியும் இதழ்களும்

பாரதியின் கவிதை விவேகபாநு 1904 ஜூலை மாத இதழில் தனிமை இரக்கம் என்னும் பெயரில் வெளியானது. இதுவே அச்சில் வெளிவந்த முதல் பாடல் என்பர் (சீனி. விசுவநாதன் 1979: 8; 1987: 10; 1989:8; 1996: 112; 2005: 28; 2009: 33, ரா.அ. பத்மநாபன் 1957 : 12 – 13). எனவே, பாரதி 1904 முதலே இதழ்களோடு தொடர்பு கொண்டு தம் கவிதை / கட்டுரைகளை வெளியிடத் தொடங்கினார் என்பதை அறிய முடிகின்றது. பின்னாளில் இதழாசிரியராகப் பாரதி திகழ்ந்தபோதிலும், அவருடைய காலத்தில் வெளிவந்த செந்தமிழ் இதழில் பாரதி பற்றி வெளிவந்த குறிப்புக்களையும், செந்தமிழ் இதழ்க் குறித்துப் பாரதி எழுதிய குறிப்புக்களையும் காண்பது அன்றைய தமிழ்ச்

சமூகத்தில் பாரதியின் நிலைப்பாட்டினை விளக்கும் என்பதால், அவற்றைக் காணலாம்.

சக்ரவர்த்தினி இதழ் அறிமுகம்

செந்தமிழ் இதழில் வெளிவந்த பாரதி பற்றிய முதல் குறிப்பு செந்தமிழ் இதழ் தொடக்கப்பட்ட மூன்றாமாண்டே (1905) பாரதி நடத்திய இதழ்களில் ஒன்றாகிய சக்ரவர்த்தினி குறித்த அறிமுகமாக வெளிவந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. அதனைக் காண்பதன் முன்னர் மற்றொரு செய்தியைக் காண்போம்.

சக்ரவர்த்தினி இதழ் வெளிவந்த ஆண்டு - கருத்து வேறுபாடுகள்

பாரதி நடத்திய சக்ரவர்த்தினி இதழ் தொடங்கப்பட்ட ஆண்டு இன்னது என்பதிலும் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. எனவே, முதலில் அவற்றைக் காண்போம்.

வாலாசா வல்லவன் கருத்து

“1904ஆம் ஆண்டில் சுதேசமித்திரன் இதழில் பாரதி மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றியபோது சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் இருந்த வைத்தியநாத அய்யர் என்பவர் ‘சக்ரவர்த்தினி’ என்னும் பெயரில் பெண்களுக்கான மாத இதழை நடத்தினார் இந்த இதழில் பாரதியார் 1904 முதல் 1906 வரை ஆசிரியராக இருந்து வந்துள்ளார்” (வாலாசா வல்லவன் <<https://www.keetru.com/index.php/2018-01-12-07-40-42/2018-01-12-07-41-34/3944-2018-01-21-14-05-18>>).

சீனி. விசுவநாதன் கருத்து

சக்ரவர்த்தினி இதழ்க் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்ட சீனி. விசுவநாதன் கருத்து வருமாறு : “சுதேசமித்ரனில் பணியாற்றிக் கொண்டே 1905 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் சக்ரவர்த்தினி ஆசிரியர் பொறுப்பினை ஏற்கிறார் பாரதியார் என்பது ஆதாரபூர்வமான செய்தியாகும்” (சீனி.விசுவநாதன், 1979 : 8)

“பாரதியின் திறமையில் அபார நம்பிக்கை கொண்டுவிட்ட இன்னொருவர் தஞ்சாவூரைச் சார்ந்த பி.வைத்தியநாத ஐயர் - தாம் 1905 ஆகஸ்ட் மாதம் தொடங்கிய மாதர்களுக்கான மாதப் பத்திரிக்கையான

செந்தமிழ் இதழ்

சக்ரவர்த்தினிக்குப் பாரதியையே ஆசிரியராக நியமித்துக் கொண்டார்.

ஒரே சமயத்தில் சுதேசமித்திரனில் உதவி ஆசிரியர் ஆகவும், சக்ரவர்த்தினியில் ஆசிரியர் ஆகவும் பத்திரிகைத்துறைப் பொறுப்புகளை வகித்த பெருமை பாரதிக்கு மட்டுமே அந்தக் காலத்தில் கிடைத்தது. (சீனி. விசுவநாதன், 2009:15-16)

1905 – செந்தமிழ் இதழ் குறிப்பு

விசுவாவசு வருஷம், புரட்டாசி மாதம் (தொகுதி : 3, பகுதி: 11, 1905 செப்டம்பர் - அக்டோபர், ப.442) வெளிவந்த “செந்தமிழ்” இதழில் ஓர் அறிமுகவுரை வெளியாகியது. அது : “சக்ரவர்த்தினி : இது சென்னையிலிருந்து மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஒரு தமிழ் பத்திரிகை. பெண்பாலாரின் அறிவுப் பெருக்கத்துக்கென்று தொடங்கப்பெற்றது இது. இதன் முதல் இரு பகுதிகள் கிடைக்கப்பெற்றோம். நம் நாட்டு மாதர்கள் நிலையைச் சீர்படுத்துவதற்கென்றே எத்தனை பத்திரிகைகள் வெளிவந்தாலும் அவை மிகையாகாதென்று பத்திராசிரியர் இப்பத்திரிகையின் முதல் பகுதியில் எழுதியது முற்றிலும் பொருத்தமேயாம். இதன் பத்திராசிரியர் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாராவார். இந்தப் பத்திரிக்கையை எல்லாரும் அபிமானித்து, அதனை நடாத்துபவர்க்கு ஊக்கமளித்து வர நம்மவர்கள் கடமைப்பட்டவர்களாவர்”.

மேற்கூறிய ‘செந்தமிழ்’ இதழ் வெளிவந்த காலம் விசுவாவசு வருஷம், புரட்டாசி மாதம் என்பது தோராயமாக, அதாவது 1905 செப்டம்பர் மாதம் 15ஆம் நாளில் இருந்து அக்டோபர் 15 வரையிலான மாதமாகும். இவ்விதழில் ‘சக்ரவர்த்தினி’ பத்திரிக்கையின் முதலிரு பகுதிகள் கிடைக்கப் பெற்றோம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளதால், ‘செந்தமிழ்’ பத்திராதிபருக்கு 1905 ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாத இதழ்கள் கிடைத்திருக்கின்றன என்பது தெளிவு. இதிலிருந்து ‘சக்ரவர்த்தினி’ இதழ் 1905 ஆகஸ்ட்டில் தொடக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும், அப்போது அதன் ஆசிரியராக பாரதி இருந்திருக்கிறார் என்பதும் தெளிவாகிறது. பாரதி குறித்துச் செந்தமிழ் இதழில் வெளிவந்த காலத்தால் முந்தைய குறிப்பு இதுவே. ஒரு வகையில் சொன்னால், செந்தமிழ் இதழில் வெளிவந்த பாரதி குறித்த முதல் அறிமுகம் அல்லது மதிப்புரை இதுவே

செந்தமிழ் இதழ்
எனலாம். இதுவரை பாரதி ஆய்வாளர்களால் பெரிதும் அறியப்படாத மதிப்புரை இது என்றே சொல்லலாம். எனினும், ரகுநாதன் (1982 : 65-67) மட்டும் செந்தமிழ் இதழ் மதிப்புரையைச் சுட்டியுள்ளது குறிக்கத்தக்கது. **வீரத்தாய்மார்கள் கட்டுரை மதிப்புரையும் வெளியீடும் கடிதமும்**

இரண்டாவது குறிப்பாக நமக்குக் கிடைத்திருப்பது, மு.இராகவையங்கார் எழுதிய கட்டுரைக்குப் பாரதியார் எழுதிய மதிப்புரையும் கடிதமும் ஆக அமைகின்றது. செந்தமிழின் பிலவங்க ஆண்டு ஆவணி இதழில் (தொகுதி : 5, பகுதி : 10, 1907 ஜூலை – ஆகஸ்டு, ப. 459 – 469) இதழ் ஆசிரியராக இருந்த மு.இராகவையங்கார், 'வீரத்தாய்மார்கள்' என்னும் கட்டுரை ஒன்றை வெளியிடுகின்றார். அதனை அதே ஆண்டு அக்டோபர் மாத இந்தியா இதழ்களில் மீளவும் வெளியிடும் பாரதியார் (18.10.1907) "தமிழ் நாட்டுத் தாய்மாரைப் பற்றிச் செந்தமிழ் ஆசிரியர் எழுதியிருக்கும் உபந்நியாசத்தைப் படித்தபோது, எமக்குண்டான பெருமகிழ்ச்சிக்கும் பெருந்துயரத்திற்கும் அளவில்லை" (ம.ப.பெரியசாமித் தூரன் 1979 : 115) என்கின்றார். மேலும், கடந்த வாரமும், இந்த வாரமும் வெளியான கட்டுரையின் மீதமுள்ள பகுதி அடுத்த வாரம் வெளிவரும் என்கின்றார். இதன் தொடர்ச்சியாக ஒரு கடிதமும், அக்கடிதத்தில் "தங்கள் பாண்டித்தியத்தை நான் புகழ வரவில்லை. அதனை உலகமறியும். தங்களுடைய பரிசுத்த நெஞ்சிலே எழுந்திருக்கும் 'ஸ்வதேச பக்தி' என்னும் புது நெருப்பிற்குத்தான் நான் வணக்கம் செய்கிறேன்" (மு.இராகவையங்கார் 1938 : 10-11 ம.ப.பெரியசாமித் தூரன் 1979 : 118) என்று எழுதுகின்றார்.

சுவதேச கீதங்கள் மதிப்புரை

செந்தமிழின் பிலவங்க ஆண்டு தை இதழில் (தொகுதி : 6, பகுதி : 3, 1908 டிசம்பர் - ஜனவரி, ப.105-106) வெளிவந்த பாரதியாரின் சுவதேச கீதங்கள் நூலுக்கான மதிப்புரை மூன்றாம் குறிப்பாகும். "சுவதேச கீதங்கள் - இப்பெயர் கொண்ட பாடற்றிரட்டொன்று சென்னையினின்று சிறக்க வெளிவரும் இந்தியா பத்திராதிபர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதியவர்களால் இயற்றி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதன் பெயரைக் கேட்கும்போதே, இத்திரட்டு

நம்மவர்க்கு ஒரு புதுவழியைக் கற்பிக்க வந்ததென்பது விளங்கும்” எனப் பாராட்டுகின்றார் மு.இராகவையங்கார். முன்னரே பாரதியார், வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயரின் உதவியோடு, 4 பக்கம் கொண்ட சிறு பிரசுரம் ஒன்றை வெளியிட்டிருந்த போதிலும், நூல் என்ற நிலையில் 1908 ஜனவரியில் வெளியிட்ட ஸ்வதேச கீதங்கள் (முதல் பாகம்) முதல் நூலாகும் (சீனி. விசுவநாதன் 1987 : 35). இவ்வகையில் பாரதியின் முதல் நூலே செந்தமிழ் இதழின் மதிப்புரையைப் பெற்ற நூலாக அமைவது குறிக்கத்தக்கது. சுதேச கீதங்கள் நூலுக்கு விவேக பாநு இதழிலும் (1907 டிசம்பர், தொகுதி : 6, பகுதி : 12, ப.எ.இ.) அதன் பத்ராதிபர்களான எஸ்.சாமிநாதையர் மு.ரா.கந்தசாமிக் கவிராயர் ஆகியோரால் எழுதப்பட்டுள்ளதும் நினையத்தக்கது. காலவரிசையில் இதுவே பாரதி குறித்த முதல் மதிப்புரையாகும். இக்குறிப்பும் ஆய்வாளர்களால் அறியப்படாத ஒன்றே என்பது குறிக்கத்தக்கது. இவ்வகையில் பாரதியின் முதல் நூலே இரண்டு மதிப்புரைகளைப் பெற்ற பெருமைக்குரியதாகின்றது.

ஜன்மபூமி நூலின் மதிப்புரை

செந்தமிழின் கீலக ஆண்டு தை இதழில் (தொகுதி : 7, பகுதி : 3, 1909 டிசம்பர் - ஜனவரி, ப.174) பாரதியாரின் ஜன்மபூமி நூலின் மதிப்புரை வெளிவந்துள்ளது. “இதன் (ஜன்மபூமி) சில பகுதிகளை என் நண்பர்கள் முன்படித்து வரும்போது, உள்ளபடியே அவை, உரோமஞ் சிலிர்க்க எம்மை உருக்கிவிட்டன” என இதழாசிரியர் எழுதுவது அறியத்தக்கது. நான்காம் குறிப்பாக அமையும் இக்குறிப்பும் ஆய்வாளர் பலராலும் அறியப்படாத ஒன்றே.

பாடல் மேற்கோள்

பாரதியார் 11 செப்டம்பர் 1921 இல் மறைந்தார். அதன் பின்னர் 1922 நவம்பர் - டிசம்பர் இதழில் கே.சி.வீரராகுவையர் (செந்தமிழ், தொகுதி : 21, பகுதி : 1, 1922 : 41 – 42) என்பவர் “ஒரு வேண்டுகோள்” என்னும் தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையில், பாரதியாரின் தமிழ் என்னும் கவிதையின் பின்வரும் அடிகளை மேற்கோளாக எடுத்தாளுகின்றார். “யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” எனத் தொடங்கும் பாடலின்,

“பாமரராய் விலங்குகளாய் உலகு அனைத்தும் இகழ்ச்சி

சொலப் பான்மை கெட்டு

நாமமது தமிழர் எனக் கொண்டு இங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ

சொல்லீர்

தேமதுரத் தமிழோசை உலகம் எலாம் பரவும் வகை செய்தல்

வேண்டும்

ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய் வாழ்கின்றோம்

ஒரு சொல் கேளீர்

சேமமுற வேண்டும் எனில் தெரு எல்லாம் தமிழ் முழக்கம்

செழிக்கச் செய்வீர்

பிற நாட்டு நல் அறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியில்

பெயர்த்தல் வேண்டும்

இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள் தமிழ்மொழியில் இயற்றல்

வேண்டும்

மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் சொல்வதில் ஓர் மகிமை

இல்லை

திறமான புலமை எனில் வெளிநாட்டோர் அதை வணக்கம்

செய்தல் வேண்டும்”

(செந்தமிழ் இதழ், தொகுதி : 21, பகுதி : 1, 1922 : 41 – 42)

என்னும் பாடலடிகளை மேற்கோளாகப் பயன்படுத்துகின்றார்.

தற்போது தெரிந்தவரையில், இதுவே காலத்தால் முற்பட்ட (பாரதி பாடல்)

மேற்கோளாக இருக்கலாம். எனினும், வேறு தரவுகள் கிடைத்தால், இக்கருத்து

மாற்றம் பெறவும் கூடும்.

முடிப்புரை

இதழாசிரியராகத் திகழ்ந்த பாரதியார் நடத்திய சக்ரவர்த்தினி என்னும்

மகளிர் இதழ் பற்றி அறிமுகமே, கிடைத்துள்ள தரவுகளின்படி, செந்தமிழ்

இதழில் வெளிவந்த முதல் குறிப்பாகும். ஸ்வேத கீதங்கள் என்னும்

பாரதியாரின் முதல் நூல் செந்தமிழ், விவேகபாநு ஆகிய இரு இதழ்களின்

மதிப்புரை பெற்ற பெருமைக்குரியதாகும். செந்தமிழ் இதழாசிரியராகிய

மு.இராகவையங்காரின் வீரத்தாய்மார்கள் கட்டுரையை இந்தியா இதழில்

செந்தமிழ் இதழ்

பாரதியார் வெளியிட்டதோடு, மதிப்புரையும் எழுதுகின்றார். மேலும், மு.இராகவையங்காருக்குக் கடிதமும் எழுதுகின்றார். பாரதியாரின் ஜன்மபூமி இதழ் மதிப்புரை 1908இல் வெளியான பின்னர் பாரதி நூல்களுக்கான மதிப்புரைகள் / அறிமுகங்கள் எவையும் செந்தமிழ் இதழில் வெளியானதாகத் தெரியவில்லை. பாரதியார் மறைவுக்குப் பின்னர் 1922இல் செந்தமிழ் இதழ்க் கட்டுரை ஒன்றில் பாரதியாரின் பாடல் ஒன்று மேற்கோளாக ஆளப்பெற்றுள்ளதைக் காண்கின்றோம். ஆக, செந்தமிழ் இதழில் வெளிவந்த 4 குறிப்புக்கள், பாரதியார் எழுதிய ஒரு குறிப்பு என்ற நிலையில் பாரதிக்கும் செந்தமிழ் இதழுக்குமான தொடர்பு அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

துணைநூல்கள்

1. இராகவையங்கார்.மு. 24.07.1938. ஆராய்ச்சித்தொகுதி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார். ஆர்.,ஆர். நாராயண ஐயங்கார் (பதி.ஆ.). சென்னை : ஆர். ஜி.அச்சகம்.
2. செந்தமிழ். 1905 செப்டம்பர் - அக்டோபர் (விசுவாச வரூஷம், புரட்டாசி மாதம் - தொகுதி : 3, பகுதி : 11. மு.இராகவையங்கார் (பதி.ஆ.). மதுரை : மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.
3. செந்தமிழ். 1907 ஜூலை - ஆகஸ்ட் (பிலவங்க ஆண்டு ஆவணி - தொகுதி : 5, பகுதி : 10. மு.இராகவையங்கார் (பதி.ஆ.). மதுரை : மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.
4. செந்தமிழ். 1908 டிசம்பர் - ஜனவரி (பிலவங்க ஆண்டு தை - தொகுதி : 6, பகுதி : 3. மு.இராகவையங்கார் (பதி.ஆ.). மதுரை : மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.
5. செந்தமிழ். 1909 டிசம்பர் - ஜனவரி (கீலக ஆண்டு, தை - தொகுதி : 7, பகுதி : 3. மு.இராகவையங்கார் (பதி.ஆ.). மதுரை : மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.
6. செந்தமிழ். 1922 நவம்பர் - டிசம்பர் (விசுவாச வரூஷம், புரட்டாசி - தொகுதி : 21, பகுதி : 1) கே.சி. வீரராகுவையர் (க.ஆ.). திரு நாரணையங்கார் (பதி.ஆ.). மதுரை : மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.
7. பத்மநாபன். ரா.அ. 24.11.1957 (முதல் பதிப்பு). சித்திர பாரதி, சென்னை : அமுத நிலையம் பிரைவேட் லிமிடெட்,

8. பெரியசாமித் தூரன். ம.ப. 1979 பிப்ரவரி (முதல் பதிப்பு). பாரதியும் தமிழகமும். சென்னை : வானதி பதிப்பகம்.
9. ரகுநாதன். 1982 டிசம்பர் (முதல் பதிப்பு). பாரதி காலமும் கருத்தும். மதுரை : மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.
10. விசுவநாதன். சீனி. 2009 டிசம்பர் 31 (முதல் பதிப்பு). பாரதி ஆய்வுகள் : சிக்கல்களும் தீர்வுகளும். சென்னை : சீனி. விசுவநாதன்.
11. விசுவநாதன்.சீனி. (தொகு.ஆ.). 1989 (இரண்டாம் பதிப்பு). பாரதி பாடல்கள் ஆய்வுப் பதிப்பு. தஞ்சாவூர் : தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்.
12. விசுவநாதன். சீனி. 11.12.1987 (முதல் பதிப்பு). பாரதி நூல்கள் விவரக் கோவை. சென்னை : பாலாஜி புத்தக நிலையம்.
13. விசுவநாதன். சீனி 1996 டிசம்பர் 11 (முதல் பதிப்பு). மகாகவி பாரதி வரலாறு. சென்னை : சீனி. விசுவநாதன்.
14. விசுவநாதன் சீனி., டி.வி.எஸ்.மணி 1979 செப்டம்பர் (முதல் பதிப்பு). மகாகவி பாரதியாரின் சக்ரவர்த்தினி கட்டுரைகள். சென்னை : வானவில் பிரசுரம்.
15. விவேகபாநு. 1907 டிசம்பர் (தொகுதி : 6, பகுதி : 12). எஸ். சாமிநாதையர், மு.ரா.கந்தசாமிக் கவிராயர் (பதி.ஆ.). மதுரை : விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலை.

பேரன்புடையீர்....!

‘செந்தமிழ்’ இதழுக்குத் தமிழ் ஆய்வறிஞர்களிடமிருந்து சிறந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. கட்டுரைகள் பாமினி (Bamini) எழுத்துருவில் அமைதல் நலம். கட்டுரைகள் அனுப்பவேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி :

senthamilmonthlyjournal@gmail.com

- பதிப்பாசிரியர்.

சிலம்பில் புதுமையுமும் புரட்சியும்

முனைவர் உ.கருப்பத்தேவன்,

உதவியுள்ள பேராசிரியர்,

இலக்கியத் திறனாய்வுத் துறை,

தமிழ்நிலையம்,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...

அலைபேசி : 94435 71776

மன்னனை எதிர்த்து மறப்புரட்சி

மகாகவி பாரதியார் அரசியல் வெறியில் பாரத சக்தியின் ஆற்றலைப்பாடும்போது,

“நல்லறம் நாடிய மன்னரை வாழ்த்தி

நயம்புரிவாள் எங்கள் தாய் - அவர்

அல்லவராயின் அவரை விழுங்கிபின்

ஆனந்தக் கூத்திடுவாள்”

(லியோவின் பாரதம் போற்றும் பாரதியார் கவிதைகள், “எங்கள் தாய்”, ப.133) என்றார். சிலப்பதிகார மதுரைக் காண்டத்தை ஆழ்ந்து படித்ததால் பிறந்த கவிதையாக இதனைக் கொள்ளலாம். சிலப்பதிகாரம் மதுரைக் காண்டத்தில் துன்பமாலை, ஊர்கூழ் வரி, வழக்குரை காதை, வஞ்சினமாலை, அழற்படுகாதை ஆகிய ஐந்து காதைகளிலும் காப்பியத்தின் உயர்நிலையைக் காணலாம். மன்னும் இமயமலை போல இக்காதைகளில் கண்ணகியின் கற்பு உயர்ந்து நிற்கின்றது. இடையர்குல மகளிர் ஆய்ச்சியர் குரவையில் திருமாலையும் தங்கள் இல்லங்களில் வாழ்த்தி வழிபடும்போது தீச்சகுனங்கள் தோன்றுகின்றன. குரவை முடிந்ததும் மாதரி வையை யில் நீராடி நெடுமாலைத் துதிக்கச் சென்றபோது, ஒருத்தி கண்ணகிமுன் கோவலன் கொலையுண்ட செய்தியுடன் நிற்கின்றாள். இதனைக் கேட்ட கண்ணகி,

“நண்பகல் போதே நடுக்குநோய் கைம்மிகும்

அன்பனைக் காணாது அலவுமென் நெஞ்சன்றே

அன்பனைக் காணாது அலவுமென் நெஞ்சாயின்

வஞ்சமோ உண்டு மயங்கும் என் நெஞ்சன்றே
வஞ்சமோ உண்டு மயங்கும் என் நெஞ்சாயின்
எஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழீ”

(சிலம்பு, துன்பமாலை, 16-23)

என அரற்றினாள். கண்ணகியின் இப்புலம்பலைக் கேட்ட ஐயை, கண்ணகியிடம் ஓடிவந்து தான் கேட்ட செய்தியை நடுங்கும் குரலில் தெரிவித்தாள். இதனைக் கேட்ட கண்ணகி மண்ணில் வீழ்ந்து செங்கண் சிவக்க அழுதாள். பின்னர் கண்ணகி எழுந்து,

“இன்புறுதங் கணவர் இடரெரி யகமூழ்கத்
துன்புறுவன நோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல்
மன்பதை அலர்தூற்ற மன்னவன் தவறிழைப்ப
அன்பனை இழந்தேன்யான் அவலம் கொண்டழிவலோ”

(சிலம்பு., துன்பமாலை, 34-37)

என்கின்றாள். நாடாளும் மன்னவன் செய்த தவற்றினால் கணவனை இழந்து நோன்புநோற்கும் (கைம்மை) ஏனையப் பெண்களைப்போல, நான் மனமிடிந்து துயரப்படமாட்டேன் என்றவள், இடைக்குலப் பெண்களை அழைத்து, காய்கதிர் செல்வனிடம்,

“காணிகா
வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்தீண்ம்
ஆய மடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டமின்
ஆய மடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டக்க
பாய்திரை வேலிப் படுபொருள் நீயறிதி
காய்கதிர் செல்வனே கள்வனோ என்கணவன்
ஒள்ளெரி உண்ணுமீவ் வூரென்ற தொருகுரல்”

(சிலம்பு., துன்பமாலை, 46-53)

என வேண்டினாள். காய்கதிர் செல்வன் நின் கணவன் கள்வன் அல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வூரைத் தீயுண்ணும் என்றான். இதனால் சினத்தீ மூண்ட கண்ணகி ஒற்றைச் சிலம்பைக் கையிலேந்தி புறப்பட்டாள். மதுரை வீதிகளில் அவள் புரட்சிக்குரல் ஒலித்தது. அவள் மதுரையில் நிறையுடை பத்தினிப் பெண்களிடம்,

“முறையில் அரசன்தன் ஊரிருந்து வாழும்
 நிறையுடைப் பத்தினி பெண்டிர்காள் ஈதொன்று:
 பட்டேன் படாத துயரம் படுகொலை
 உற்றேன் உறாதது உறுவனே ஈதொன்று
 கள்வனோ அல்லன் கணவன் என் காற்சிலம்பு
 கொள்ளும் விலைப்பொருட்டால் கொன்றாறே ஈதொன்று
 மாதர்த் தகைய மடவார்கள் முன்னரே
 காதற் கணவனைக் காண்பனே ஈதொன்று
 காதற் கணவனைக் கண்டால் அவன்வாயில்
 தீதறு நல்லுரை கேட்பனே” (சிலம்பு., ஊர்குழ்வரி, 3-12)

எனச் சூளுரைக்கின்றாள். மதுரை நகர வீதிகளில் முறையற்ற மன்னன் ஊரில் வாழும் பத்தினிப் பெண்களிடம் தன் சபதத்தைச் சூளுரைத்தாள் கண்ணகி. இதைக்கேட்ட மதுரை மக்கள் நெஞ்சங்களில் தீப்பற்றி எரியத் தொடங்கியது. மதுரை மக்களிடம் கண்ணகி மூட்டிய புரட்சித்தீ

மன்னவன் செங்கோல் வளைந்தது; தென்னவன் கொற்றம் சிதைந்தது; தவறிழைத்த பாண்டிய மன்னன் தலைநகரில் செம்பொற் சிலம்பேந்தி பெருந்தெய்வம் வந்தது. இனி யாது நிகழுமோ என மதுரை நகர மக்கள் கலங்கினர் (சிலம்பு, ஊர்குழ்வரி, 18-30). பாண்டிய மன்னன் தன் குடிமக்களை மன்பதைபழி தூற்றும் குடிகள் ஆக்கினான். மதுரை மக்கள் கண்ணகி விதைத்த புரட்சித் தீயால் கம்பலை மாக்கள் ஆயினர். இதனால் இளங்கோவடிகள் மக்களின் மனநிலையை நன்கறிந்தவர் என்பது புலனாகின்றது. பாண்டியன் புகழையன்றி வேறெவர் புகழையும் போற்ற விழையாத மதுரை நகர மக்கள், பாண்டியனைப் பழிதூற்றும் மக்களாகிவிட்டனர்.

“வன்பழி தூற்றுங் குடியதே மாமதுரைக்
 கம்பலை மாக்கள்” (சிலம்பு., ஊர்குழ்வரி, 28-29)

இது கண்ணகி மக்கள் மனத்தில் விதைத்த மறப்புரட்சி; அமைதியான அறப்புரட்சி. கண்ணகியின் ஆவேசக் கோலத்தாலும் ஆத்திர மொழிகளாலும் “சீற்றம் மிகுந்த மதுரை மக்கள், அல்வழிப்பட்ட முறை தவறிய பாண்டியனைக் “கொடியன் எம் இறை” எனப்பழி தூற்றினர். கொலையுண்ட கணவனைக்

கண்ட கண்ணகி, மன்பதை பழிகூற முறைகெட்ட மன்னன் ஆட்சிக்கு உயிர்ப்பிச்சை கிடைத்துவிடுமோ என ஐயுற்றாள். பாண்டியன் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே கண்ணகியின் அவா. இதனை அவள்,

“பார்மிகு பழிதூற்றப் பாண்டியன் தவறிழைப்ப

ஈர்வதோர் வினைகாணா இதுவென் வுரையாரோ?”

(சிலம்பு., ஊர்கூழ்வரி, 45-46)

என்னும் உணர்ச்சி மிகு கூற்றினால் அறியலாம். இத்துடன் அமைதி பெறாத கண்ணகி,

“பெண்டிரும் உண்டுகொல் பெண்டிரும் உண்டுகொல்?

கொண்ட கொழுநர் உறுகுறை தாங்குலூஉம்

பெண்டிரும் உண்டுகொல் பெண்டிரும் உண்டுகொல்?

சான்றோரும் உண்டுகொல் சான்றோரும் உண்டுகொல்?

.....

தெய்வமும் உண்டுகொல் தெய்வமும் உண்டுகொல்?

வைவாளில் தப்பிய மன்னவன் கூடலில்

தெய்வமும் உண்டுகொல் தெய்வம் உண்டுகொல்?”

(சிலம்பு., ஊர்கூழ்வரி, 51-60)

என்று கற்புடைய பெண்கள், சான்றோர், தெய்வம் ஆகியனவற்றை விளித்து அழுகின்றாள். அந்நிலையில் அவள் கணவனாகிய கோவலன் எழுந்து நின்று நின்றான். கண்ணகி ‘பொன்போன்ற அவனது மார்பகத்தைத் தழுவிக் கொண்டாள். எழுந்து நின்ற கோவலன் ‘மதிபோன்ற முகம் கன்றியதே’ என்று தன் வாயாரக்கூறி, கண்ணகியின் கண்ணீரைத் தன் கைகளால் துடைத்தான். கண்ணகியின் இந்த வீரப்புரட்சி, மதுரை மக்களை மனம் நெகிழச் செய்தது. கண்ணகியின் வீரப்புரட்சி

இத்தனை நாளும் ஆறிய கற்புடையவளாக இருந்த கண்ணகி, சீறியெழுந்து வீரக்கற்புடையவளாக மாறி பாண்டியனின் அரண்மனையை நோக்கி காற்றோடு கலந்த தீப்போல விரைந்தாள்.

“நெல்லும் உயிரன்றே; நீரும் உயிரன்றே;

மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்”

செந்தமிழ் இதழ்

என்னும் பழந்தமிழ் மக்களின் அரச நீதியை மாற்றியவள்தான் கண்ணகி. 'இங்கிலாந்து நாட்டின் மன்னன் தவறே செய்யமாட்டான்' என்ற குருட்டு நம்பிக்கை பழந்தமிழ் மக்களின் பகுத்தறிவுக் கொள்கைக்கு ஒவ்வாதது. பெண்களுக்கு நாணும் சிறந்ததாயினும், அதைவிடச் சிறந்தது கற்பு. இவ்வாறே அவர்களது நாட்டுப்பற்றும் போற்றப்பட்டது. 'மக்களுக்காகவே மன்னன்; மன்னனுக்காக மக்கள் அல்லர்; என்பதே பழந்தமிழர் அரசியலின் ஆணிவேராகும். இதை உலகறியச் செய்தவள் வீரக் கற்புடைய கண்ணகி.

“அல்லல்பட்டு ஆற்றாத வடித்த கண்ணீர்

அன்றே செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை” (குறள். 555)

எனக் குடிமக்கள் கொதிக்கும் உள்ளத்தால் வடிக்கும் கண்ணீர் கூர்வாளினும் கொடியது என்று அன்றே வள்ளுவம் கூறும் அரசியல் நீதிப்படி மதுரை நகர மக்களின் ஆதரவோடு கண்ணகி வடித்த கண்ணீரும், அவருடைய கற்பின் வலிமையும், கண்ணகி மன்னனை எதிர்த்து நிகழ்த்திய வீரப்புரட்சியால் பாண்டிய மன்னன் மாண்டான்.

அரசியலில் தனியொரு பெண்ணின் வீரப்புரட்சி

வீரக்கண்ணகியின் அறம் சார்ந்த நீதியுரைகள் மதுரை மக்கள் இதயங்களைக் கலக்கியது. 'கோவேந்தன் கொடியவனான்' என மக்களைப் பழிதூற்றச் செய்தாள் கண்ணகி. பின்னர் பாண்டியனின் 'அறங்கூறவையம்' நோக்கி நடந்தாள். அப்போது கோப்பெருந்தேவி தான்கண்ட தீக்கனாவைப் பாண்டியனிடம் கூறிக்கொண்டிருந்தாள். அந்நிலையில் தலைவிரி கோலமாக அழுத கண்ணீரோடும் ஒற்றைச் சிலம்போடும் பாண்டியன் அரண்மனைக்கு வந்த கண்ணகி வாயிற் காவலனிடம்,

“அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து

இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே!

இணையரிச் சிலம்பொன்று ஏந்திய கையள்

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்று

அறிவிப் பாயே”

(சிலம்பு., வழக்குரைகாதை, 25-29)

என்றாள். வழக்குரை காதையின் சிறப்பைக் கூறும் ம.பொ.சிவஞானம், “கற்பை இருவகைப்படுத்திய இளங்கோவடிகள் அறக்கற்பு, மறக்கற்பு எனப் பிரித்துரைத்தார். இவற்றில் அறக்கற்பினைப் பாண்டிமாதேவியிடமும்,

செந்தமிழ் இதழ்
 மறக்கற்பினைப் பூம்புகார் செல்வியிடமும் காண்கின்றோம். கண்ணகியிடம்
 நாம் காணும் மறக்கற்பிற்குரிய செயல் அவள் மதுரை மன்னனிடம்
 வழக்குரைத்தது” (ம.பொ.சிவஞானம், சிலப்பதிகாரத் திறனாய்வு, ப.177)
 என்கின்றார். காவலன் அனுமதி பெற்று மன்னனை அடைந்த கண்ணகி,

“தேரா மன்னா செப்பு வ துடையேன்”

(சிலம்பு., வழக்குரை காதை, 50-55)

எனத் தொடங்கி புறாவின் உயிரைக் காக்கத் தன் ஊனை அரிந்து கொடுத்த
 சிபிச்சக்கரவர்த்தி, பசுவின் துயரைத் தீர்க்க தன் ஒரே மகனைத் தானே
 தேர்க்காலில் இட்டுக்கொன்ற மனுநீதிச்சோழன் ஆகியோரின்
 இறைமுறையைச் சுட்டிக்காட்டித் தன்னைச் சோழநாட்டினள்; கோவலன்
 மனைவி கண்ணகி எனச் சுருக்கமாக அறிமுகம் செய்து கொள்கின்றாள்.
 பாண்டியன், ‘கள்வனைக் கோறல் வெள்வேல் கொற்றம்’ என்கின்றான்.
 இதனைக் கேட்ட கண்ணகி தன்னுடைய சிலம்பில் மாணிக்கப்பரல்கள்
 உள்ளன என்றாள். பாண்டியன் தன் சிலம்பில் முத்துப்பரல்கள்
 உள்ளதென்றான். வழக்குக்கு உரிய சான்றுகள் கிடைத்த நிலையில்,

“தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்

கண்ணகி அணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்ப

மன்னவன் வாய்முதல் தெறித்தது மணியே மணிகண்டு

தாழ்ந்த குடையன் தளர்ந்த செங்கோலன்

பொன்செய் கொல்லன் தன்சொல் கேட்ட

‘யானோ அரசன்; யானே கள்வன்’

மன்பதை காக்கும் தென்புலம் காவல்

என்முதல் பிழைத்தது கெடுகவெண் ஆயுளென

மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனளே தென்னவன்

கோப்பெருந் தேவி குலைந்தனள் நடுங்கிக்

‘கணவனை யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவதில்’ என்று

இணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே மடமொழி”

(சிலம்பு., வழக்குரை காதை, 71-81)

என வழக்குரை காதை முடிகின்றது. மாணிக்கப்பரல் பாண்டியன் முகத்தில்
 தெறித்தது. அவன் ஆயுள் முடிந்தது. தன்னையே ‘கள்வன்’ எனப் பாண்டியன்

ஒப்புக்கின்றான். பாண்டிய மன்னன் உணர்வற்றுத் தரையில் வீழ்வதைக் கண்ட கோப்பெருந்தேவி, கணவனை இழந்தோர்க்கு அந்த உறவுமுறை இனிக்கிடையாது என உணர்ந்த அறக்கற்புடையவளாகிய கோப்பெருந்தேவி, வேந்தனின் இணையடியைத் தொட்டு வணங்கி மாண்டாள். அல்வழிப்பட்ட பாண்டிய நாட்டு அரியணை காலியானது. பாண்டியன் தன்னுயிரைத் தானே மாய்த்துக் கொண்டான்.

முடியாட்சியில் 'குடியாட்சி'

இளங்கோவடிகள் 'முடியாட்சி'யில் 'குடியாட்சி' என்னும் அரசியல் புரட்சியை விழைந்தார். குடிமக்களின் ஒருத்தியாகிய சோழநாட்டுக் கண்ணகி பாண்டிய மன்னனை 'அறிவறை போகியவன்', 'இறைமுறையிழந்தோன்' எனக் கடுமையாக வாயிற் காவலனிடம் விமர்சிக்கின்றாள். நேரடியாகவே பாண்டியனைக் கண்ணகி 'தேரா மன்னா!' (அறிவு ஆராய்ச்சி இல்லாதவன்) என்று சாடுகின்றாள். இன்றைய ஜனநாயகத்தில் - மக்களாட்சியில் கூட ஒரு குடிமகன் ஆள்வோரை இப்படி விமர்சிக்க முடியுமா? இதனால்தான் சிலப்பதிகாரம் குடிமக்கள் காப்பியமாகப் போற்றப்படுகின்றது.

சிலப்பதிகார மாந்தர்கள் கூற்றில் 'கண்ணகியின் புரட்சி'

சமூக உறவுகளையும் கடமைகளையும் தெளிவாக உணர்ந்து, பந்தபாசங்களையும் பிறசார்புத் தன்மைகளையும் நீக்கி 'அறம்' என்னும் நீதிமுறைமை பெரிதாக மதிக்கப்படும் நாட்டில்தான் நாட்டுப்பற்றுக் குடிமக்களிடம் மேலோங்கும். கிரேக்க நாட்டு நகரப் பேரரசுகளிலும் உரோமப் பேரரசிலும் இந்நிலை உச்சம் பெற்றிருந்தது. கண்ணகியின் வாழ்க்கையில் கோவலன் படுகொலை என்பது ஒரு விபத்து. அக்கொலை கண்ணகியை வீரக்கண்ணகியாக்கியது. இதனால் பாண்டியனின் தேசப்பற்றுக்கும் பெருஞ்சோதனை வந்தது. மக்களுக்கு மன்னனே உயிரென மதிப்பது தேசபக்தி; இத்தகைய தேசபக்திகொண்ட மக்களின் பிரதிநிதியே கண்ணகி. கண்ணகியின் செயற்பாடு

கோவலன் கொலையுண்டதும் கண்ணகி அந்நாளைய வழக்கப்படி கைம்மைக்கோலம் பூண்டு குடும்பச் சிறையில் அடைபடவில்லை. அல்வழிப்பட்ட பாண்டியனின் ஆட்சி தனக்கும் தமிழினத்தின் வரலாற்றிற்கும் பகையானது; வாழ்க்கை வேண்டி சோழநாட்டிலிருந்து வந்த கோவலனை

வெட்டி வீழ்த்திய ஆட்சிமுறை தனக்கும் பாண்டிய நாட்டு மக்களுக்கும் நஞ்சு எனக்கருதிய கண்ணகி, ஒரு நாட்டில் உயிர்க்குயிரான வாழும் உரிமை மறுக்கப்படும்போது, பறிக்கப்படும்போது, மக்களின் உயிரனைய மன்னன் கொலைச் செயல்களை ஊக்குவிக்கும்போது, தன் போன்றோர் துயரக் கண்ணீரில் அடங்கிவிடுவது கோழைத்தனம் என அறிகின்றாள். அறத்தை நிலைநாட்டும் போராட்டத்தில் அச்சத்தையும் நாணத்தையும் ஒதுக்குகின்றாள். அவள் கையில் ஒற்றைச் சிலம்பேந்தி இறைமுறை பிழைத்த கொடிய கோனாட்சியை அழிக்கும் மக்கள் சக்தியாகவும், அறத்தின் ஆற்றலாகவும் புறப்படுகின்றாள். அரசவையில், அவையத்தில் அறியாமையால் பழிச்செயல் புரிந்த பாண்டிய மன்னனிடம் நீதிமுறையை எடுத்துரைக்கின்றாள்.

கண்ணகி தன்னுடைய அல்லல், கண்ணீர், அரற்றல்களைப் 'பொட்டைப்புலம்பல்' எனக் கருதிய மதுரை மக்கள் வியக்க, பாண்டியனை எதிர்த்து நீதிக்காக வாதாடினாள். அவள் குடிமக்களின் வாழும் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தாள். வஞ்சகமற்ற குடிமகன் ஒருவனுக்கு (கணவனுக்கு) மன்னன் 'கள்வன்' எனச் சுமத்திய பழியை அவள் துடைத்தாள். குடிமகன் ஒருத்தன்மீது அடாத பழியைச் சுமத்தி, அவனைக் கொலை செய்யும் ஆட்சியை அழிப்பதே தேசபக்தி. அதுவே மறக்கற்பு. இந்த அரசியல் புரட்சியை – வீரச்செயலைத் துணிவுடன் - செய்தவள் கண்ணகி. கோவலனின் கொலை தனிமனிதக் கொலையன்று; அதுவொரு அரசியல் படுகொலை. அதன் அநியாயத்தையே கண்ணகி எடுத்துரைத்து, நீதியை நிலைநாட்டுகின்றாள். மன்னன் ஆளும் நாட்டில் ஓரறிவுயிர் முதல் ஆற்றிவு உயிர்வரை அனைத்துயிரையும் காக்கும் புனிதசக்தியாகிய அரசு இயந்திரம் பழுதுபடக் கூடாது. அவற்றை மாற்ற முடியாது என்றால் அழித்துப் புதிய அரசாட்சி காணவேண்டும். இது கண்ணகியின் தேசபக்தியோடு ஒன்றி நிற்கும் நெறிநின்ற கற்பும், கடமைவெறியுமாகும். இத்தகைய சீரிய வாழ்க்கையே கண்ணகியின் வாழ்க்கை. இந்த உண்மையை மணிமேகலைக் காப்பியத்தில்,

“காதலர் இறப்பிற் கனையெரி பொத்தி

ஊதுலைக் குருகின் உயிர்த்தகத் தடங்காது

இன்னுயிர் ஈவர்; ஈயர்ராயின்

நன்னீர்ப் பொய்கையின் நளியெறி புகுவர்;

நளியெரி புகாவு ராயின், அன்பரோடு
 உடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம்பு அடுவர்
 பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்பநீர் ஞாலத்து
 அத்திறத் தாளும் அல்லளெம் ஆயிழை;
 கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅள்
 மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக்
 கண்ணீராடிய கதிரிள வனமுலை
 திண்ணிதின் திருகித் தீயழற் பொத்திக்
 காவலன் பேரூர் கனையெரி யூட்டிய
 மாபெரும் பத்தினி”

(மணிமேகலை, 2:42-55)

என மாதவி சிறப்பித்துப் போற்றுகின்றாள்.

பாண்டிய மன்னனின் செயல்

மனிதனின் இயற்கை தவறு செய்வது; மனிதனாகிய மன்னனும் இதற்கு விதிவிலக்கில்லை. ஆயினும் செய்த தவற்றை உணர்ந்து மனம் திருந்துவதே பண்புடைமையாகும். பாண்டிய மன்னன் தீர விசாரிக்காமல் கோவலனைக் கொலைசெய்ய ஆணையிட்டது தவறு; அதன் பின்னரும் அத்தவற்றை அவன் அறியவில்லை. கண்ணகி, உண்மை உணர்த்த, அவன் தன் தவற்றை உணர்கின்றான்.

“பொன்செய் கொல்லன் தன்சொல் கேட்ட

‘யானோ அரசன் யானே கள்வன்!’

மன்பதை காக்கும் தென்புலங்காவல்

என்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் ஆயுள்”

(சிலம்பு., வழக்குரை காதை, 74-77)

என்று தன் நீதிமுறையின் தீமையை அறிகின்றான். கண்ணகி, தன் கற்பின் திண்மைக்குப் புதுவிளக்கம் தந்ததைப் போலவே, பாண்டிய மன்னனும் குடிமக்களைக் காக்கும் தன் குடிமைப் பண்பிற்குப் புதுவிளக்கம் தருகின்றான். தவற்றை உணர்ந்த மன்னன் திருந்திவாழ ஆசை கொள்ளவில்லை. வீழ்ந்து மடிகின்றான். இதுவே நல்லாட்சி செய்வோரின் போற்றுதலுக்குரிய பண்பாகும்.

சேரன் செங்குட்டுவன், தண்டமிழாசான் சீத்தலைச் சாத்தனார் வாயிலாக,

“கொற்ற வேந்தன் கொடுங்கோல் தன்மை
இற்றெனக் காட்டி இறைக்குரைப் பனள்போல்
நின்னாட் டகவயின் அடைந்தனள்”

என வீரக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கேட்டறிந்தான். இதனைக் கேட்டதும் சேரன் செங்குட்டுவன் மனம் வெதும்புகின்றான்.

“தென்னர் கோமான் தீத்திறங் கேட்ட
மன்னர் கோமான் வருந்தினை உரைப்போன்;
எம்மோ ரன்ன வேந்தர்க் குற்ற
செம்மையின் இகந்தசொற் செவிப்புலம் படாமுன்
உயிர்பதிப் பெயர்த்தமை உறுக ஈங்கென
வல்வினை விளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோ லாக்கியது!
மன்பதை காக்கும் நன்குடிப் பிறத்தல்
துன்பம் அல்லாது தொழுதக வில்”

(சிலம்பு., காட்சிக்காதை, 93-99, 103-104)

எனச் சேரன் செங்குட்டுவன் கழிவிரக்கம் கொள்கின்றான். தன்னைப் போன்ற மன்னர்கள் காதுகளில் தன்னுடைய முறைதவறிய செய்தி விழுவதற்கு முன்னர் பாண்டியன் மாண்டான்; ஊழ்வினையால் வளைந்த தன்னுடைய செங்கோலை இன்னுயிர் கொடுத்துப் பாண்டியன் மீண்டும் நிலைநிறுத்தினான். குடிமக்களைக் கொடுங்கோன்மைக்கு அஞ்சிப் பாதுகாக்கும் நல்லரசர் குடியில் பிறத்தல் துன்பமே தரும் என்கின்றான் சேரன் செங்குட்டுவன்.

முடிவுரை

இவ்வாறு சிலப்பதிகாரக் காப்பியம் முழுவதும் பல்வேறு புதுமைகளும் புரட்சிகளும் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் தமிழில் தோன்றிய முதல்காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தையே புரட்சிக்காப்பியம் என இனிவரும் காலங்களில் தமிழலக்கிய வரலாற்றைப் புதுப்பிக்க வேண்டும்.

ஒரு அணைக்கட்டு சில நதிகளும்

பேராசிரியர் மா.சீவதாசன்,
மேனாள் மலையாளத்துறைத் தலைவர்,
மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம்,
மதுரை.

முன்னுரை

அலைபேசி : 94437 94789

பெரியாறின் தோற்றம், பெரியாறு அணைக்கட்டு திட்டத்தின் பின்னணி, பெரியாறின் கிளை நதிகள் மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சியிலிருந்து பிறக்கும் சில நதிகள் இவை பற்றி சுருக்கமாகச் சொல்ல முற்படும் இந்தக் கட்டுரையில் பழம்பெரும் இலக்கியங்களில் அந்த நதிகளைப் பற்றி எப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றும் பார்க்கலாம். தொழில் நுட்பம் சார்ந்த செய்திகள் இதில் வராது; பல சரித்திர ஆவணங்கள் இந்தக் கட்டுரை எழுத அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. இதில் முனைவர் ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளையின் சேர மன்னர் வரலாறு, சங்ககால கவிதைகள், சிலப்பதிகாரம் வி.நாகைய்யாவின் திருவிதாங்கூர் குறிப்பேடு பாகம் - 1 முதலியவை எடுத்துக் கூற வேண்டியவையாகும். பெரியாறு மற்றும் இதர நதிகளைப் பற்றிய விபரங்கள் சேர மன்னர் வரலாறிலிருந்து தான் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சி

மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சி (Western Ghats) என்றழைக்கப்படும் மலைத்தொடர்ச்சி கேரளம் தமிழகம், கர்நாடகம், கோவா முதலிய மாநிலங்களில் விரிந்து கிடக்கிறது. அதன் முக்கியமான பாகம் இன்றைய தமிழகத்தையும் கேரளத்தையும் பிரிக்கின்றதாக நம்பப்படுகிறது. சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளை உள்ளடக்கியிருந்த பண்டைய தமிழகத்தின் பொதுவான வனச் செல்வம் முழுவதும் அங்கு தான் இருந்தது; அன்று, அங்கு மக்கள் கொஞ்சமாக அங்கிங்கு வாழ்ந்திருந்தனர். இந்த குறிஞ்சி முல்லை நிலங்கள் ச.:கயாத்ரி என்றும் அறியப்பட்டிருந்தது. சங்க கால நூல்களில் ச.:கயாத்ரி என்ற பெயர் இடம்பெறவில்லை. அது சமசுகிருத வார்த்தையாகும்.

பெரியாறின் பிறப்பு

1500 கி.மீ. நீண்டு கிடக்கும் மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சி மலையை வட – தென் பாகங்களாகப் பிரிக்கும்போது வடக்கில் சிவகிரி வனப்பகுதி பண்டைய திராவிட நாகரிகத்தின் குறியீடு போல தலை உயர்த்தி நிற்பதைக் காணலாம். மலைமுகடான சிவகிரியில் ஒரு தடாகம் உண்டு. கடல் மட்டத்திலிருந்து 2800 அடி உயரத்தில் இருக்கும் இந்த நீர்த்தேக்கம் தான் பெரியாறு என்ற நதி உற்பத்தியாகும் இடம். பரந்து கிடக்கும் தமிழகத்தின் இந்தத் தடாகம் எப்பொழுதும் நிறைந்து வழிந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு இடமுண்டு. அந்த நீரோட்டத்தின் தொடக்கப் பகுதியே பெரியாறின் பிறப்பிடமாகக் கருதலாம்.

முல்லைப் பெரியாறு

சிவகிரியிலிருந்து பிறக்கும் பெரியாறு முதலில் வடக்குப் பக்கம் திரும்பி கிட்டத்தட்ட 10 மைல் பயணிக்கிறது. பெரியாறின் முதல் கட்டம் இது தான். அங்கு முல்லை ஆறு என்ற ஒரு நதி ஓடி வந்து சந்திக்கின்றது. அதன்பின் பெரியாறும் முல்லை ஆறும் சேர்ந்து பயணிக்கின்றது. இரண்டு நதியும் சேர்ந்து பயணிக்கும்போது அதற்கு முல்லைப் பெரியாறு என்று பெயர்.

பெரும் ஆறு – பெரிய ஆறு – பெரியயாறு, பெரியாறு ஆனது. பேராறு என்று பேரியாறு என்றும் பெரியாறு அறியப்படுகிறது. பெரிய ஆறு என்ற அர்த்தத்தில் பெரியாறு மட்டுமல்ல பாரதப்புழை, கிருட்டிணா நதி, கங்கை நதி ஆகிய நதிகளும் பேராறு என்று அழைக்கப்படுகிறது. பேராறு என்றும் பேரியாறு என்றும் பெரியாறு பண்டைய தமிழ் நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதன் எடுத்துக்காட்டு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசன் பேராற்றங்கரையினின்று போந்து (சிலப்பதிகாரம்)

அருஞ்செலல் பேராற்று இருகரை உடைத்து (பதிற்றுப்பத்து)

பேரியாற்றுங்கரை சேர்ந்தனர் (சிலப்பதிகாரம்)

பெருமலை விளங்கிய பேரியாற்றடை கதை (சிலப்பதிகாரம்)

முல்லையாறு மலையாளத்தில் முல்லயாறாயிற்று. முல்லையாறும் பெரியாறும் சேர்ந்து பயணித்து மேற்காகத் திரும்பி முடிகளின் தடங்களை குத்திக்குடைந்து சக்தியுடன் பயணிக்கும் முல்லைப் பெரியாறு மலை இடுக்குகளைக் கடக்க முயலும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் தேர்வுசெய்து, அங்கே

ஆங்கிலேயர்களின் மதராசு அரசு, வல்லுநர்களான பொறியாளர்களின் வழிகாட்டுதல்களின் அடிப்படையில் அணைக்கட்டு கட்ட முடிவெடுத்தது. அந்த திட்டத்துக்கு பெரியாறு என்று பெயரிடப்பட்டது. 1895 இல் இதன் பணி முடிவடைந்தபோது திருவிதாங்கூரை ஆண்டு கொண்டிருந்தது ஸ்ரீமூலம் திருநாள் மகாராசா ஆவார்.

அணைக்கட்டு

மதராசில் (சென்னை) சென்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையை ஆங்கிலேய கிழக்கு இந்தியா கம்பெனியில் வியாபார நிறுவனங்களின் ஆஸ்தானமாக்கி பிரான்சிஸ் டே 1640 இல் செயல்படுத்தத் தொடங்கினார். அன்று முதலான வரலாறு மதராஸ் பிரசிடென்சிக்கு உண்டென்றாலும் அங்கிருந்து இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வங்காளம், பம்பாய், மதராஸ் ஆகிய மாநிலங்களாக விரிவுபடுத்தப்பட்டபோது, மலபாரும் தமிழ் நாடும் ஆந்திர மாநிலத்தின் சில பாகங்களும் வேறு சில இடங்களும் உள்படுத்தி தனி மதராசு மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டது. அன்று முதல் தொடங்கும் வரலாறுக்குத் தான் முக்கிய இடம். அந்த மாநிலத்திலிருந்த மதுரை மாவட்டப் பொறியாளர் மேஜர் ரிவிஸ் என்பவர் தான் 1862 இல் முதல்முறையாக முல்லைப்பெரியாறு அணைக்குத் திட்டம் இட்டவர். அன்று திருவிதாம்கூர் மகராசாவாக இருந்தவர் ஆயில்யம் திருநாள் ஆவார். (1860 – 1880). பிரிட்டிஷ் அரசின் ஒரு சாமந்த அரசராக (கப்பம் கட்டும் அரசர்) இருந்தபடியால் திருவிதாம்கூர் சமத்தானம் பெரிய ஒரு தொகை கப்பமாக (Vassalage) அந்த நேரம் கொடுத்து வந்தது. ஒரு விதத்தில் திருவிதாம்கூர் அரசு ஆங்கில அரசின் ஒரு அடிமை நாடாக இருந்தது. மதராசு மாநிலத்தின் திருவிதாம்கூர் குடிமகனான கல்லனுடன் மனதளலில் எதிர்த்து நின்ற புத்திசாலியான சுவாதி திருநாள் மகாராசாவின் (1829 – 1846) சோகமான முடிவு (கடைசி நாட்கள்) நாட்டரசர்களின் சுதந்திரமின்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

அப்படியிருந்தாலும் ஆங்கில அரசு திருவிதாம்கூரின் செயல்பாடுகளை எப்பொழுதும் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது என்று நம்பலாம். 1886 இல் ஏற்பட்ட அணைக்கட்டு உடம்படிக்கை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். 999 ஆண்டுகளுக்கு நடப்பிலிருக்கும் அந்த உடன்படிக்கை மக்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த மகாராசா

விசாகம் திருநாள் ஆட்சியிருந்தபோது ஒப்பமிடப்பட்டது.

சுருக்கிச் சொல்லுவதானால் அறம்போற்றும் திருவிதாம்சுரைப் பொருத்தவரை ஆயில்யம் திருநாள், விசாகம் திருநாள், திருமூலம் திருநாள் ஆகிய மூன்று மகாராசாக்கள் முறையே பெரியார் அணைக்கட்டு திட்டத்தின் உதயம், உடன்படிக்கை, செயலாக்கம் துவக்கிய பணிகளுடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள். முதல் அரசரும் மூன்றாவது அரசரும் வெளியே தெரியாமலும் இரண்டாம் அரசர் வெளிப்படையாகவும் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மேஜர் ரிவீஸ் அணை கட்டுவதற்கான சிந்தனைக்கு முதல் முறையாக வடிவம் கொடுத்தார் என்பது உண்மை. ஆனால் கேனல் ஜான் பென்னிகுயிக் (1841 – 1911) என்பவர் தான் அணை கட்டுவதற்கான சகல விபரங்களும் சேகரித்து படித்து விரிவான மதிப்பீடு வரைவு தயாராக்கிய பொறியாளர். அவர் உருவம் கொடுத்த அணைகட்டப்பட்டது. அவர், மக்கள் பயணிக்க முடியாத வனங்களுக்குள் சென்று மலை முகடுகள் மற்றும் இடுக்குகள் கண்டு, அவற்றைக் கடந்து சென்றார். காட்டு விலங்குகளின் தாக்குதலையும் மோசமான வானிலைச் சூழ்நிலைகளையும் எதிர்கொண்டு, சகனழியர்களுடன் பயணித்து, அணை கட்ட நினைத்த இடத்தில் தங்கி திட்டவரைவு நடத்தினார். 1729 இல் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த புதிய திருவிதாம்சுரின் சிற்பியாகக் கருதப்படும் மாமன்னர் மார்த்தாண்ட வர்மாவின் காலத்தில் தான் திருவிதாங்கூரில் முதல் புலஆய்வு 1751 – 1754இல் ராமையன் தளவாயின் மேற்பார்வையில் நடந்ததாக வரலாற்றில் காணப்படுகிறது. தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்த ராமவர்மம் மகாராசாவின் (தர்மராசா) காலத்தில் 1773 இல் இரண்டாவது சர்வே நடந்தது. அந்த நேரத்தில் சர்வே நடத்தியவர்கள் பென்னிகுயிக் போல சிரமப்பட்டு காடு மலை இடுக்குகளை கடந்து சென்றதாகத் தெரியவில்லை.

(தொடர்ச்சி அடுத்த இதழில்...)

சங்கச் செய்திகள்

05.01.2026 அன்று மதுரை, உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற சான்றோர் பெருவிழாவில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 125 ஆண்டுக்கால தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டும் வகையில் மதுரை, நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குச் 'சங்கச் சான்றோர்' பாராட்டுப் பட்டயம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு செய்தி மற்றும் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் இப்பட்டயத்தினை வழங்கி மகிழ்ந்தார்.

07.01.2026 முதல் 09.01.2026 வரை முத்தமிழ் மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற்றது. முதல்நாள் நடைபெற்ற தொடக்க விழாவில் சங்கச் செயலர் வழக்குரைஞர் திரு.ச.மாரியப்பமுரளி அவர்கள் தலைமையேற்று ஆய்வுக் கோவை வெளியிட, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் இலக்கியத் திறனாய்வுத் துறைத் தலைவர் முனைவர் உ.கருப்பத்தேவன் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார். மதுரை, உலகத் திருக்குறள் பேரவை மதிப்பியல் தலைவர் திரு.கார்த்திகேயன் மணிமொழியன் அவர்கள் மாநாட்டு மலரினை வெளியிட, மதுரை மாவட்ட மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை ஒருங்கிணைப்பாளர் திரு.ச.செந்தூரன் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார். முதல்வர்(பொ.) முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி அவர்கள் முன்னிலை வகித்தார். விரிவுரையாளர் திரு.வீ.அதிவீரபாண்டியன் அவர்கள் நோக்கவுரையாற்றினார். சென்னை, இராமகிருட்டிணா மிசன் விவேகானந்தா கல்லூரி மெய்யியல் துறை உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் கரு.ஆறுமுகத்தமிழன், தஞ்சாவூர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் மெய்யியல் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் கோ.ப.நல்லசிவம், கவிஞர் இளம்பிறை, குப்பம், திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், மொழிபெயர்ப்பியல் துறை இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் கு.பத்மநாபன் ஆகியோர் கருத்துரை வழங்கினர். இரண்டாம்நாள் மதுரை, தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரி மாணவர்கள் தமிழிசைப் பாடல்கள் பாடினர். திருவையாறு, அரசர் கல்லூரி, மேனாள் முதல்வர் முனைவர் சண்முக செல்வகணபதி, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் நாட்டுப்புறவியல் துறை, மேனாள் தலைவர் முனைவர் இ.முத்தையா ஆகியோர் கருத்துரை வழங்கினர். மூன்றாம் நாள் நிகழ்வில் சென்னை நிகழ்நாடக மைய நிறுவனரும் திரைப்படக்

கலைஞருமான மு.சண்முகராஜா மாணவர்களுடன் கலந்துரையாடினார். தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், நிகழ்த்துகலைத் துறையின் மேனாள் வருகைதரு பேராசிரியர் பிரளயன், புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், நாடகத்துறை உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் வேலுசரவணன், ஆகியோர் கருத்துரை வழங்கினர்.

13.01.2026 அன்று முற்பகல் 10.00 மணியளவில் கல்லூரியில் பொங்கல் விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மாணவ மாணவியர் பொங்கல் வைத்து சிறப்பு வழிபாடுகள் செய்தனர். நாட்டுப்புறக் கலைநிகழ்ச்சிகளும் விளையாட்டுப் போட்டிகளும் நடைபெற்றன. போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குக் கல்லூரி முதல்வர்(பொ.) முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி அவர்கள் பரிசுகள் வழங்கினார்.

16.01.2026 அன்று திருவள்ளூர் நாளினை முன்னிட்டு, மதுரை, நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் பாண்டியன் நூலகத்தில் அமைந்துள்ள திருவள்ளூர் சிலைக்கு, சங்கச் செயலர் வழக்குரைஞர் திரு.ச.மாரியப்பமுரளி அவர்கள் தலைமையில் மாலை அணிவித்து மரியாதை செலுத்தப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நிர்வாகிகள், பேராசிரியர்கள் கலந்துகொண்டனர்.

21.01.2026 அன்று முற்பகல் 10.00 மணியளவில் நாட்டுநலப்பணித் திட்டமும் மதுரை மாநகரப் போக்குவரத்துக் காவல் துறையும் இணைந்து நடத்தும் சாலை பாதுகாப்புச் சங்கம் தொடக்கவிழா மற்றும் சாலை பாதுகாப்பு மாதம் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. திலகர்திடல் காவல்நிலையம், போக்குவரத்து ஆய்வாளர் திரு.யு.தங்கமணி அவர்கள் சிறப்புரையாற்றினார். நாட்டுநலப்பணித்திட்ட அலுவலர்களான இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் பூ.பூங்கோதை, உதவிப் பேராசிரியர்கள் முனைவர் பா.நேருஜி, முனைவர் பெ.இந்துராணி, விரிவுரையாளர் வீ.அதிவீரபாண்டியன் ஆகியோர் இந்நிகழ்வினை ஒருங்கிணைத்தனர். சாலை பாதுகாப்புச் சங்கம் ஒருங்கிணைப்பாளர் முனைவர் பி.ஆறுமுகம் அவர்கள் நன்றியுரையாற்றினார்.

23.01.2026 முதல் 29.01.2026 வரை கல்லூரி நாட்டுநலப்பணித் திட்டத்தின்கீழ் தத்தெடுக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களான தேனூர், தச்சம்பத்து, கட்டப்பளிநகர் ஆகிய கிராமங்களில் ஏழு நாட்கள் சிறப்பு முகாம் நடைபெற்றது. நாட்டுநலப்பணித் திட்டத்தின் சார்பாக, பகலில் சமூகப் பணிகளும் மாலையில் விழிப்புணர்வுக் கலை நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன.

செந்தமிழ் இதழ்

26.01.2026 அன்று முற்பகல் 9.00 மணியளவில் குடியரசு தினத்தை முன்னிட்டு கல்லூரி வளாகத்தில் செந்தமிழ் இதழின் ஆசிரியர் மேனாள் பேராசிரியர் இரா.சதாசிவம் அவர்கள் தேசியக்கொடி ஏற்றினார். தமிழ்ச் சங்க நிர்வாகிகள், பேராசிரியர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் கலந்துகொண்டனர்.

27.01.2026 அன்று 'உலகம் உங்கள் கையில்' திட்டத்தின்கீழ் தமிழக அரசு வழங்கிய விலையில்லா மடிக்கணினி மாணவ மாணவியருக்கு வழங்கப்பட்டது. சங்கச் செயலர் வழக்குரைஞர் திரு.ச.மாரியப்பமுரளி அவர்கள் தலைமையேற்றார். கல்லூரி முதல்வர்(பொ.) முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி அவர்கள் முன்னிலை வகித்தார். உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் மா.செல்வத்தரசி அவர்கள் மடிக்கணினி வழங்கும் நிகழ்ச்சியை ஒருங்கிணைத்து வரவேற்புரையும் வழங்கினார். கல்லூரி துணைமுதல்வர் முனைவர் கோ.சுப்புலெட்சுமி அவர்கள் நன்றியுரையாற்றினார்.

30.01.2026 அன்று கல்லூரிச் செயலாளராக வழக்குரைஞர் திரு.ச.தசரதராமன் அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். சங்கச் செயலர் வழக்குரைஞர் திரு.ச.மாரியப்பமுரளி, கல்லூரி முதல்வர்(பொ.) முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி, துணைமுதல்வர் முனைவர் கோ.சுப்புலெட்சுமி, பேராசிரியர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் வாழ்த்துத் தெரிவித்தனர்.

31.01.2026 அன்று முற்பகல் 10.00 மணியளவில் பாண்டியன் நூலகத்தின் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டுக்கான ஆலோசனைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் மேனாள் நூலகரும் நூலகம் மற்றும் தகவல் அறிவியல் துறைத் தலைவருமான ஆ.ஸ்ரீமுருகன் மற்றும் பெங்களூரு தர்மாராம் வித்யா ஷேத்ரம் நூலகரும் நூலகத்திட்டமிடல் நிபுணருமான முனைவர் ஜான் நீலன்காவில் ஆகியோர் சிறப்பு அழைப்பாளர்களாக வருகை புரிந்து நூலகத் திட்டமிடல் குறித்த ஆலோசனைகள் வழங்கினர். சங்கச் செயலர் வழக்குரைஞர் திரு.ச.மாரியப்பமுரளி, கல்லூரிச் செயலர் வழக்குரைஞர் திரு.ச.தசரதராமன், முதல்வர்(பொ.) முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி, துணைமுதல்வர் முனைவர் கோ.சுப்புலெட்சுமி, நூலகர் முனைவர் தி.பிருந்தா, விரிவுரையாளர் திரு.வீ.அதிவீரபாண்டியன் ஆகியோர் ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றனர்.

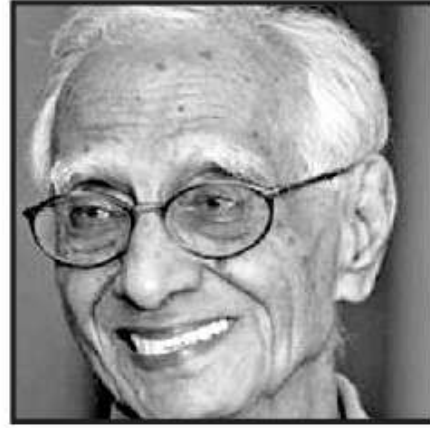
மார்ச் தீங்கள் நினைவுக்குரிய தமிழ்ச்சான்றோர்கள்

வள்ளல் பொன். பாண்டித்துரைத்தேவர்
(மார்ச். 21)
பிறந்தநாள்

கா.நமச்சிவாய முதலியார்
(மார்ச்.13)

அசோகமித்திரன்
(மார்ச்.23)

ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்
(மார்ச்.28)

தமிழ் ஒளி
(மார்ச்.29)

RNI Regd. No. 5507/56

செந்தமிழ்க் கல்லூரி

நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம்-மதுரை
(தேசியத் தரக்கட்டுப்பாட்டுக் குழுவின் A தரம் பெற்றது)
(மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பெற்றது)
54, தமிழ்ச் சங்கம் சாலை, மதுரை 625 001 தொலைபேசி: 0452 2343707

- இளங்கலை - இலக்கியம் ◦ இளங்கலை - தமிழ் ◦ முதுகலை - தமிழ்
- முனைவர் பட்ட ஆய்வு.

சிறப்பு அம்சங்கள்: * கணினி, காந்திய சிந்தனை, ஓலைச் சுவடி மற்றும் கல்வெட்டு ஆகியவற்றில் சான்றிதழ், பட்டய வகுப்புகள்.

* பேச்சுக்கலை, படைப்பாக்கத் திறன், யோகா, தியானம், உதவிப் பேராசிரியர் தகுதித் தேர்வு ஆகியவற்றில் சிறப்புப் பயிற்சிகள்.

நன்கொடை
கிடையாது

அனுப்புநர்,
செயலாளர்,

நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம்,
54, தமிழ்ச் சங்கம் சாலை,
மதுரை - 625 001

From,

THE SECRETARY,

Naangaam Tamil sangam,
54, Tamil Sangam Road,
Madurai - 625 001, Tamilnadu, India.

பெறுநர் / To

Book Post

செந்தமிழ் இதழின் முதல் நூற்றிப் பதினைந்து தொகுதிகள் (1902-ஆம் ஆண்டு முதல் -2021-ஆம் ஆண்டு வரை) மின்பதிப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு தமிழ் மின் நூலகத்தின் tamildigitallibrary.in என்னும் இணையத்தளத்தில் காணக்கிடைக்கிறது. அனைவரும் விலையின்றிப் பதிவிறக்கம் செய்து பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.